

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה שלא מן המניין, מס' 43

מיום ראשון, ו' בטבת תשע"ח, 24.12.2017

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 43 משיבת המועצה שלא מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, ו' בטבת תשע"ח, 24.12.2017

משתתפים:

עו"ד אבי גרובר	- ראש העירייה
מר יעקב קורצקי	- חבר מועצה
גב' דברת וייזר	- חברת מועצה
גב' רות גרונסקי	- חברת מועצה
גב' נורית אבנר	- חברת מועצה
מר שמואל גריידי	- חבר מועצה
מר עידן למדן	- חבר מועצה
מר גיא קלנר	- חבר מועצה
מר טל עזגד	- חבר מועצה
מר רפאל בראל	- חבר מועצה
פרופ' מרק מימוני	- חבר מועצה
ד"ר איריס קלקא	- חברת מועצה
מר אהרון אלמוג אסולין	- חבר מועצה
מר עידו כחלון	- חבר מועצה

חסרים:

גב' שירה אבין - חברת מועצה

נוכחים:

שירלי פאר יגרמן	- מנכ"לית העירייה
עו"ד מיכה בלום	- היועץ המשפטי
ניסים בן יקר	- מבקר העירייה
עירית טלמור	- מהנדסת העירייה
גידי טביב	- גזבר העירייה
מר עינב בן יעקב	- מנהל GIS וממונה נכסי העירייה
גב' יפית	- חברת אורבניקס

על סדר היום:

1. בקשתם של פרופ' מרק מימוני, שירה אבין, רפאל בראל, גיא קלנר, גריידי שמואל, אהרון אלמוג אסולין.

1. בקשתם של פרופ' מרק מימוני, שירה אבין, רפאל בראל, גיא קלנר, גריידי שמואל, אהרון אלמוג אסולין.

מר אבי גרובר: טוב, ערב טוב, אנחנו מתחילים ישיבת מועצה שלא מן המניין, מספר 43, בהתאם לסעיף 9 א' לפקודת העיריות. בקשתם של פרופ' מרק מימוני, שירה אבין, רפי בראל, גיא קלנר, שמוליק גריידי ואהרון אלמוג אסולין. אני חייב להתייחס פה לנקודה אחת בהצעה לסדר.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שמן הסתם שווה להעלות אותה קודם. לא?

מר אבי גרובר: שאומרים דברים לדעתי צריך לפעמים קצת.

גב' רות גרונסקי: אולי הוא רוצה לקרוא.

מר אבי גרובר: אני הבנתי שהוא רוצה לקרוא אותה. אבל כשאומרים דברים כמו 'החלטה התקבלה תוך ניצול ציני של היעדרות 2 חברי מועצה, להערכתנו ההיעדרות הזאת הייתה ידועה מראש. היא זו שהכתיבה כינוס מועצה מיוחד על ידי ראש העירייה'. עם כל הכבוד אהרון, אני באמת בדקתי בפלאפון שלי כמה פעמים, שלחתי לך ווטס אפ או התקשרתי, או כל מיני כאלה דברים, אין לי מושג מתי אתה טס לחו"ל. אני חייב להגיד לך שבשלב העיסוקים שיש לי, אני ממש לא בודק מתי אתה טס לחו"ל, והדבר האחרון שמעניין אותי כשאני קובע תאריך ישיבה, זה אם אתה טס לחו"ל או לא טס לחו"ל. אני אגיד לך אפילו יותר מזה, אני לוקח כנקודת מוצא שיש לכם רוב מספיק גדול, כך שהיעדרות של אחד או מי מחברי המועצה, לא זה מה שישפיע על קבלת ההחלטה. אפשר לכתוב בלי סוף טקסטים כאלה, אתה יודע יש גם אנשים מאחורי הטקסטים האלה, ואנחנו אמורים לשבת פה כמעט שנה עוד ביחד, חבל כל הזמן לקחת את זה למקומות האלה.

מר טל עזגד: את זה אתה אומר אחרי ישיבת ועדת בניין עיר

האחרונה?

מר אהרון אלמוג אסולין: זה הדדי, אני מקווה.

מר אבי גרובר: אני, עוד פעם. אני יכול להגיד בישיבה, ואני חושב

שזה לגיטימי כשבן אדם מבקש להיבחר לתפקיד מסוים, להתייחס לכישוריו

או אי כישוריו לעניין התפקיד. לבוא להגיד

מר אהרון אלמוג אסולין: כן, ולכנות אותו 'בוגד', זה נראה לך-

מר אבי גרובר: איך?

מר אהרון אלמוג אסולין: ולכנות אותו 'בוגד' זה נראה לך?

מר אבי גרובר: בוגד?

מר אהרון אלמוג אסולין: כן. נראה לך שזה תקין?

מר אבי גרובר: ... בוגד?

מר אהרון אלמוג אסולין: כן.

מר אבי גרובר: אוקיי אני אבדוק באיזה הקשר, אם אתה אומר.

מר אהרון אלמוג אסולין: חברת הקואליציה שלך כינתה אותי בוגד.

מר אבי גרובר: קואליציה שלי? כינתה אותך בוגד.

מר אהרון אלמוג אסולין: כן. וזה עבר ככה כאילו שזה דברים אלוהים חיים.

מר אבי גרובר: לא. היא כינתה אותך בוגד בהקשר מסוים.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא בהקשר מסוים.

מר אבי גרובר: היא קיבלה, אוקיי. עכשיו אני-

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה יודע אנחנו אחרי 1995 מאוד, מאוד רגישים

למילה בוגד. אז אתה רוצה להוריד להבות? אין בעיה, אנחנו נוריד להבות ואין לי בעיה לחזור מהדבר הזה.

מר אבי גרובר: אתה מרגיש מאויס שתושבי רמת השרון-

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל בוא, אבל בוא נוריד את ה-

מר אבי גרובר: אתה משווה את עצמך לרבין?

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, אני לא משווה את עצמי לרבין.

מר אבי גרובר: השווית את עצמך לרבין?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אומר שכשאנחנו משתמשים במילה בוגד, אנחנו צריכים להיות מודעים למה שאנחנו אומרים. אז אתה רוצה להוריד להבות?

מר אבי גרובר: אתה רוצה לראות מה כתוב עליי בפייסבוק?

מר רפאל בראל: מותר לו להשוות את עצמו למי שהוא רוצה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי, אבי, אתה רוצה להוריד להבות?

מר אבי גרובר: בשבוע האחרון אני-

גב' נורית אבנר: יש דבר שנקרא בגידה באמון, אתה בגדת באמון שלי. לקחת לך משהו שלא שייך לך.

מר אהרון אלמוג אסולין: אין לי בעיה לחזור מהדבר הזה, אבל תגנה גם את מה שראוי לגנות.

מר אבי גרובר: זה נכון? זה נכון? אתה באמת מאמין?

גב' נורית אבנר: אני עדיין אומרת את זה. מבחינתי אתה בגדת בי. בגדת בי, בגדת בסיעה שלי.

מר אבי גרובר: לא, לא, נורית, עכשיו לא ניכנס עוד פעם לבוגד, לא בוגד.

גב' נורית אבנר: אני אמשיך ואגיד לך את זה כל פעם מחדש אם זה מה שאתה רוצה לשמוע, או לא רוצה לשמוע.

מר אבי גרובר: אתה באמת מאמין שזה נכון? סתם מעניין אותי לדעת, אתה באמת מאמין שהמועד שבו כינסתי את הישיבה היה אחרי שבדקתי אם אתה בחו"ל או בארץ, ואחרי שהבנתי שאתה טסת, ועד מתי אתה חוזר ובהתאם קבעתי את המועד? אתה באמת מאמין בזה?

מר טל עזגד: אני סתם הערתי, כי אתה אמרת שמאחורי כל דבר עומדים אנשים. נכון, עומדים אנשים.

מר אבי גרובר: אבל אתה באמת מאמין לזה?

מר טל עזגד: אז אני הערתי שזה.

מר אבי גרובר: אהרון, אתה באמת מאמין לזה? מעניין אותי לדעת. אני לא חושב שאתה באמת מאמין לזה. זה הקטע הוא, שאני לא מאמין שאתה באמת מאמין לזה.

גב' נורית אבנר: היה רוצה ש- הבן אדם סובל מעודף חשיבות עצמית.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני עונה לך, ועניתי לך גם בחדר האישי שלך, בנוכחות העוזרת שלך, מנהלת הלשכה.

מר אבי גרובר: לא, זה מופיע, אחרי זה מפרסמים את זה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני עניתי לך על זה ואני אומר לך אתה רוצה להוריד להבות? להבות מורידים עם שתי ידיים, יד שלך ויד שלנו. אין לי בעיה לחזור בי מהדבר הזה אבל תיקח אחריות גם על עצמך כדי להוריד את הלהבות. אתה רוצה להמשיך לחיות 10 חודשים-

מר אבי גרובר: אני אגיד לך.

מר אהרון אלמוג אסולין: תן לי לסיים בבקשה, ביקשת תשובה. אתה רוצה להמשיך לחיות באיזה שהוא מודוס ויוונדי סביר, עוד 10 חודשים, אין לי שום בעיה עם זה. אני מזמין אותך לדבר הזה, ואני אחזור בי מהשתי מילים האומללות האלה-

מר אבי גרובר: זה משפט שלם שחוזר עוד פעם, ועוד פעם ועוד פעם.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל אנא ממך, אבל אנא ממך, אבל אנא ממך, שזה יהיה הדדי לחלוטין. אפשר להתקדם.

מר אבי גרובר: אני רק אגיד משהו אחד, שבחצי שנה האחרונה אני מזמין אותך לעבור על הפרוטוקולים, על הרבה שאלות, ועל הרבה אמירות לא עניתי וזה בדיוק מהמקום הזה. ותאמין לי שיש לי מה לענות, תאמין לי שיש לי מה לענות, ואני מעדיף לא להיכנס לכל הויכוחים וכל הריבים האלה, כי אני חושב שזה לא מוסיף כבוד לאף אחד מאיתנו.

מר אהרון אלמוג אסולין: גם אני ביום ראשון, לא עניתי-

מר רפאל בראל: לא הייתי סומך על זה בשתי ידיים.

מר אהרון אלמוג אסולין: גם אני ביום ראשון לא עניתי לאף אחת מהטענות אם שמת לב. לא פציתי פה. אין לי בעיה אמרתי לך, אתה רוצה להוריד להבות, בוא נוריד להבות, אבל זה עובד לכל הכיוונים. בבקשה. אתה רוצה שאני אהיה הראשון שמוריד להבות, אני חוזר בי משתי המילים האלה, אוקיי? עכשיו בוא נוריד.

מר אבי גרובר: זה משפט... שתי מילים, אבל בסדר.

מר אהרון אלמוג אסולין: משפט, אנחנו יודעים על מה אנחנו מדברים אוקיי?

מר אבי גרובר: סבבה. קיבלתי.

מר אהרון אלמוג אסולין: בוא נוריד את זה, אבל אנא ממך קח אחריות. יש לך צוות מאוד, מאוד מיליטנטי, אחד מימינך ואחת משמאלך, אנא ממך, קראו פה 'אפסים', קראו פה 'בוגדים'. תוריד להבות, תוריד להבות אני איתך.

מר אבי גרובר: אני לא יודע, אתה מתכוון נורית או שירלי?

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, חלילה. אמרתי שניים.

גב' נורית אבנר: יש עובדות. העובדות מדברות. מי שלוקח מה שלא שלו, הוא בוגד מה לעשות? מי שלוקח משהו שלא שייך לו הוא בוגד. מה? זה עובדות. זה לא דבר שעוברים עליו ככה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי, אבי אני לעולם, לעולם, אלא אם כן אני חושב שיש דברים אחרי זה, אני לא אומר שום סרה בעובד ציבור. ומנכ"לית העירייה היא עובדת ציבור.

(מדברים ביחד)

גב' נורית אבנר: בוא נראה איך את היית מגיבה. נורא קל להגיד למישהו.

מר אבי גרובר: סגרנו את הפינה הקטנה הזאת. חשוב לי גם להקריא לפרוטוקול, את ההחלטה שקיבלנו פעם קודמת בהקשר של ההחלטה שאתם מבקשים להביא עכשיו. החלטה 109 אומרת 'הוחלט ברוב קולות לאשר מתן אור ירוק להכנה של מכרז עירוני לביצוע פרויקט בשיטת PPP להקמה ותפעול של מקרקעין עירוניים בגוש 6605 חלקה 218, בשטח של כ-45 דונם כמתחם אירועי תרבות, ספורט מופעים וכנסים. לפני יציאה למכרז עצמו, הנושא יובא לאישור נוסף במליאת מועצת העיר ליציאה למכרז'. אתם פה אומרים לבטל את החלטה 109, 'השטח שהוקצה כביכול מבחינת הקמת ארנה יידון בעתיד לבחינת חלופות אחרות'. אחד - עוד פעם, אנחנו הכנו כמה

חומרים שלפני, בטח לפני שנצביע אני מעוניין להציג אותם פה. אתה רוצה כרגע להציג שנייה את ההצעה? כי אני מאוד אשמח להבין, המכרז בוטל, אבל מה זה אומר מבחינתכם, 'השטח שהוקצה כביכול לבחינת הקמת ארנה ידון בעתיד, לבחינת חלופות אחרות'. מה זה אומר?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שמן הראוי קודם כל, שנציג את ההצעה לסדר.

מר אבי גרובר: אז אני אומר, אני אשמח שאם אתה עכשיו מציג את ההצעה, תבהיר מה זה אומר.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אבהיר את זה, בוודאי, בוודאי. ב-29.10 לאוקטובר התקיימה ישיבת מועצה שלא מן המניין מספר 40. במהלכה התקבלה החלטה 109, שנותנת אור ירוק להכנת מכרז עירוני לביצוע פרויקט על קרקע בשטח של 45 דונם, כמתחם אירועי תרבות, ספורט מופעים וכנסים, ולפני היציאה למכרז עצמו הנושא יובא לאישור נוסף במליאת המועצה. לפני היציאה למכרז. בראייתנו, המשמעות של החלטה זו, היא למעשה ויתור על שטח קרקע לתקופה של 70 שנה, לטובת פרויקט בודד ללא בחינה של אלטרנטיבות, מה עוד ניתן לבצע בפיקוד הקרקע הזאת. שהרווח היחיד הנראה לעין שהוצג הוא הכנסה של כ-5 מיליון ₪ מארנונה. ואף אחד לא מזלזל בהכנסה כזאת. החלטה זו שיש לה השלכות מרחיקות לכת על עתיד העיר, ויתרתי על המשפט הזה, ראוי שתתקבל בצורה מספיק מבוססת כאשר בחינות אחרות נבחנו. אני כאן נותן את סעיף 46 לפקודת העיריות שמאשר בעצם לחזור ולדון בהחלטה ולשנות אותה, על ידי שליש מחברי המועצה, בתוך ה-3 חודשים שהחלטה הזאת התקבלה. הצעת ההחלטה שלנו אומרת כך, 'מועצת העיר רואה בהחלטה 109 שהתקבלה בישיבת המועצה שלא מן המניין מספר 40, בטלה ומבוטלת. השטח שהוקצה כביכול לבחינת הקמת ארנה ידון בעתיד

לבחינת חלופות אחרות'. ואני מוכן לדבר הזה, בטח אחרי שקיבלנו כולנו את מכתבו של עורך דין וייסגלס, ובחינה על ידי ועדה שתוקם כאן. שהיא זו שתבחן את כל החלופות תביא אותן למועצה, כולל זאת אגב, והחלופה שתיראה הכי נכון והכי מתאימה, בעיתוי נכון גם תובא לאישור המועצה ולקידום על ידי מכרז. מה שקרה כאן הוא שנבחנה בצורה מאוד רצינית תוך הצגת מצגת באמת מסודרת, אני לא ראיתי את המצגת אבל קראתי את כל מאה שלושים-

מר אבי גרובר: תיכף אנחנו נציג אותה עוד פעם.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא צריך, אבל אני קראתי את כל 138 עמודים.

מר אבי גרובר: מאוד, מאוד חשוב שכן. בוא נקיים את הדיון הזה בצורה רצינית.

מר רפאל בראל: אבל תקשיב לו, תן לו.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שהמצגת והתוכנית שנבחנה, נבחנה בצורה מאוד יסודית, אולי היינו מוסיפים עוד כמה דברים שראוי להוסיף עליהם, אבל אני לא רוצה להיכנס כרגע לדיון או לויכוח בעניין הזה, אבל אני חושב שאלטרנטיבות אחרות ראויות שייבחנו לפחות באותו עומק ובאותה צורה כדי שנוכל להחליט.

מר גיא קלנר: אני רוצה להרחיב.

מר אהרון אלמוג אסולין: רגע, דקה גיא, עוד 30 שניות ואני מסיים. כי אם אנחנו רוצים לבחון את האופציה הזאת, אי אפשר... ביתרונותיה וחסרונותיה ללא בחינה של אלטרנטיבות, על יתרונותיה ועל חסרונותיהן. אני חושב גם שהעיתוי של בחינה של כזה דבר, כאשר היום השטח הוא בור, אולי ראוי למשל לבחון אותו בעוד 3-5 שנים, כשהשטח כבר יהיה יותר תוסס, יותר בנוי,

יותר מזמין ואז אולי ערך הקרקע שנוכל לשווק יהיה במונחים אחרים, יותר טובים. אני סיימתי. אני לא מנהל את הדיון, אבל גיא הפסקתי אותך.

מר גיא קלנר: אפשר?

מר אבי גרובר: כן.

מר גיא קלנר: הדבר העיקרי שקרה פה עקום.

מר אבי גרובר: אני לא קשה בזמנים כמו אהרון.

מר גיא קלנר: חן, חן.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה בחדר שלך אמרת שאתה שמח, ואתה רק רוצה לראות שזה עובר, אז תן צ'אנס לדבר הזה. ואני בטוח שהמהנדסת הכי טובה בעולם. רק תברך על הדבר הזה.

מר אבי גרובר: צוחקים, כולם בחדר צוחקים.

מר אהרון אלמוג אסולין: גם אני צחק.

מר אבי גרובר: יפה, סבבה, בכיף.

מר יעקב קורצקי: ...

מר אבי גרובר: לא נשאר בדיון, אם היית נשאר בדיון, היית יודע. אתה פספסת.

מר אהרון אלמוג אסולין: הוא בא למנה האחרונה, דילג על הסטייקים.

מר אבי גרובר: זה היה כמו משחק שחמט, אתה יודע יש כזה שעון למשחק שחמט, הוא פה שם ידיים יש לך דקה, יש לך 2 דקות, תק, תק. כן גיא.

גב' רות גרונסקי: טוב מאוד, מצוין.

מר גיא קלנר: הדבר העיקרי שקרה לא טוב בישיבה הקודמת

בהקשר הזה, זה היפוך הסדר. הסדר היה צריך להיות שונה. זה לא עניין סמנטי. זה מה שהצענו אגב במהלך הישיבה, אני מזכיר לכל מי שהיה פה בישיבה הזאת. לעשות את הדברים בסדר הנכון. כלומר הפוך ממה שקרה. קודם כל לבחון את כל החלופות, לראות מה החלופה הרלוונטית ביותר לצרכים של העיר, להשתמש אולי באותה חברה שהובאה לצורך העניין, כדי לבחון את הישימות הכלכלית של כל קטגוריית חיים שיכולה להיות רלוונטית לעולם הזה, בעולם הרווחה, בעולם ההשכלה, בעולם הבריאות וכיוצא בזה. ולאחר שבודקים את כל החלופות, לראות באיזה וקטור רוצים להמשיך, יכול להיות שזה יהיה ספורט ואירועים, יכול להיות שלא. פה הפכו את הסדר. קבעו שזה ספורט ואירועים, ועכשיו בוא נצדיק את היציאה למכרז על הבסיס הזה. זה בלבב של אם החלטנו שאנחנו רוצים לשחרר את השטח הזה לנקרא לזה במרכאות או שלא במרכאות - יזמות. אני חושב שיש לנו עוד מדרגה אחת קודמת לזה, שזה בכלל להבין האם אנחנו משחררים את זה לצרכים המיידים שלנו. ואני מחבר את זה לישיבה הקודמת שלנו. האם גמרנו לסגור את הפרשה של עולם החינוך ברמת השרון, יכול להיות שנושא קריית החינוך הוא לא בקונצנזוס, יכול להיות שהוא לא בקונצנזוס, היא בודאי אופציה רלוונטית לבחינה. בטח עם כל מורכבויות הקרקע שלנו ומחסור המקום. רגע, היא בודאי אופציה תיאורטית רלוונטית. כלומר, בואו נשלים את הדברים בסדר הנכון. בואו נסיים את הדיון האם הקרקע הזו לא נדרשת לקריית חינוך, כחלק מפתרונות החינוך שלנו, נגיד ולא, כי מצאנו פתרונות אחרים, בוא נראה האם הקרקע הזו אין לה צורך ציבורי ו/או כלכלי אחר, ובסוף נלך, אם הגענו לפתרון שעשינו צ'קליסט על כל התנאים המקדימים הפתרון הוא ללכת ליזמות של אולם ספורט ואירועים, בואו עכשיו נכין מכרז לדבר הזה. הלכנו מהסוף, ואני חושב שבמקרה הזה...

אתה יודע, מרצה תמיד אומר, אתה יודע שאלה הכי

מר אבי גרובר:

טובה, אתה יודע מהי.

גב' רות גרונסקי: שיש לי שקף עליה.

מר אבי גרובר: שיש לי עליה את השקף מוכן.

גב' רות גרונסקי: שאלה מצוינות.

מר אבי גרובר: הבאתם פה 2 שאלות מצוינות, יש פה 2 שאלות

מצוינות.

מר גיא קלנר: אמרתי שזה השקפים של הפעם הקודמת.

מר אבי גרובר: ומיד אני אציג לכם מה שנקרא תשובות.

ד"ר איריס קלקא: הערה קטנה קטנה?

מר אבי גרובר: בבקשה, איריס.

גב' איריס קלקא: כן, הועברה כאן הצעת החלטה במועצה שאני

העברתי אותה, שמסמכים שמשמשים בהם במהלך ישיבה, צריכים להישלח

אלינו טרם. אני מזכירה את זה. יש הצעת החלטה של המועצה בנושא, כי אם

אני צריכה אד-הוק כרגע להחליט החלטה על משהו שאני רואה בפעם

הראשונה, אני מדברת כרגע מבחינה עקרונית, אני הצעתי את ההצעה הזאת

כי אני לא מסוגלת על סמך משהו שאני צריכה לעבד אד הוק, בלי התייעצות,

בלי זה, פעם ראשונה לראות ולהחליט. אני אומרת את זה עכשיו כי לפני שאני

רואה את זה, כי זה לא תלוי במה שיש פה.

מר אבי גרובר: אוקיי. קיבלתי, איריס, אם תרצו, לדעתי אנחנו

מתי שהוא, אנחנו עוד פעם, אפשר תמיד לשוב ולדון עוד שבוע או שבועיים.

אם את תרגישי שהחומר פה, את צריכה כל כך הרבה לשבת ולדסקס אותו,

אין לי בעיה לעשות את זה. כשנחזור לפה אם החברים יסכימו. אבל גיא, אני

רוצה לקרוא לך מהפרוטוקול של הישיבה הקודמת. בדיוק לעניין הזה שאמרת

עם הבדיקה וכל הדברים האלה. ועוד פעם, אני אומר לכם אמיתי כאילו, מתחילים ככה להבין שיש פה איזה שהוא אינטרס או לא אינטרס, תאמין לה אין שום אינטרס אישי. לא קשור לשום חברה, שום כלום, אני אומר לכם אמיתי, אני באמת מאמין שאתה יודע, אתה אומר אהרון בוא נחכה 3 שנים ונראה מה קורה שם.

מר רפאל בראל: 5,5.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, אמרתי בוא נבחן את זה.

מר אבי גרובר: בסדר, אז אני אומר לך באיזה שהוא מקום, אני אומר לך, אני כל כך מאמין בזה, שהארנה הזאת יחד עם הביג שנבנה שם, יחד עם מה שקורה בסינמה סיטי, זה מה שיגרום לזה שבעוד 3,5 שנים גלילות סיטי, כמו שאני אוהב לקרוא לה, לא סינמה סיטי, אלא גלילות סיטי, תהיה על המפה. שתחנת הרכבת, שכבר הציגו לנו תכנון מפורט שלה, תהיה רלוונטית. שיהיה אינטרס לכל הגורמים האלה, שזה יהיה מקום שמשקיעים יגידו 'וואו, זה מקום אטרקטיבי כדי לבוא אליו'. אז אני דווקא חושב שארנה הזאת, באיזה שהוא מקום, עיסוק של איזה שהוא פרט שדווקא מייצר עניין ומביא המון גופים להיום שם, וגם העובדה שמעבר לארנה, גם יש שם מרכז קונגרסים, מה שאומר שאם גוף גדול בא, הוא לא צריך לעצמו לעשות את ה-, אלא יש לו בצד השני של הכביש, זה גם משהו שהוא מאוד אטרקטיבי. אבל אני חייב לקרוא מהפעם הקודמת.

גב' נורית אבנר: אפשר רגע להגיד עוד משהו? יש גם סיכון שרשות אחרת תיקח את הארנה הזאת. זה לא רק בלעדי של רמת השרון, אם דוחים את זה לעוד 3 או 5 שנים.

מר אבי גרובר: אני, את יודעת משהו? אם זה יכול להיות נורא, אם זה יכול להיות כל כך אטרקטיבי במקום אחר, אני לא יודע, בוא נראה. אני

רוצה שנייה להקריא מהפרוטוקול. אני בעמוד 62, גיא אתה אומר את זה, "מקריאת השטח...אני חושב שאנחנו צריכים ללכת להצעת פשרה, והצעת הפשרה אומרת שעם כל הרצון להעביר את זה היום, זה לא יצליח להערכתך, ולכן מה שאני ממליץ לא לרדת מהתוכנית, לקחת טיפה אוויר לתת לאורבניקס השלמת בדיקה בעוד חודש, להביא לפה דיון נוסף אחרי ששמענו, זה אגב לא פנדינג על משקיע זה פנדינג הבדיקה עקרונית של תחומי הפעילות". ושני עמודים אחר כך, אני אומר "מתן אור ירוק להכנה כאשר לפני יציאה למכרז עצמו. לפני פרסום מכרז עצמו, הנושא יבוא לאישור נוסף במליאת המועצה, על אישור יציאה למכרז. אני אומר לך עכשיו, זה לא צריך להיות חלק מהחלטה, החברה של אורבניקס פה". ואז יש קצת דיבורים, ואז אני אומר, 'יש לך רעיונות על תחומים, על דברים, אתה מוזמן לבוא אליי, אני אבקש מאורבניקס לעשות בדיקה יסודית גם של הדברים האחרים, כדי שנקבל מושג רחב יותר, אם יש איזה שהם ספקות מה המשמעויות של החלופות והדברים בסדר? ואני מבטיח לך", ואז פה טל עוצר אותי "מצידי מחר הם יתחילו לעבוד". זאת אומרת כל מה שאתה מציע עכשיו, הנה החברה של אורבניקס פה, כל מה שאמרנו, הרי גם אמרנו, עוד פעם, אמרו לי 'מה היה לך רוב, למה הכרחת את עצמך לבוא פה למועצה?'. לא יודע בדיוק מה היה לי הרוב, לא ניסית להעמיד סטייג' A אם זה עובר בלי לחזור למועצה וסטייג' B שזה עובר, לא הלך לי, אבל בוא נביא את זה כן למועצה. גיא, הכל פה בפרוטוקול. שום דבר ממה שאמרתי-

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי, אבי.

מר אבי גרובר: נשאלו שאלות אני רוצה לענות על כל השאלות. אז הקטע הזה של הבדיקה.

מר עידן למדן: אמרת הכנת מכרז, אז זה כבר תחילת היציאה, וזה

נאמר בישיבה הקודמת.

מר אבי גרובר: חבר'ה, שנייה, אין פה שום התחייבות.

מר עידן למדן: נאמר בישיבה הקודמת שאנחנו לא היזמים, אנחנו

צריכים לעבור את השלבים, זה נאמר בישיבה. אפרופו הצעת הפשרה הזאת.

זה היה רוח הדברים.

מר גיא קלנר: לא התקבלה החלטה ברוח ש...

מר אבי גרובר: למה לא? זו ההחלטה. גיא שנייה.

מר יעקב קורצקי: גיא, ההחלטה שהתקבלה זה חוזרים לפה.

מר אבי גרובר: ההחלטה אומרת שחוזרים לפה.

מר גיא קלנר: שאתה יוצא להכנת מכרז.

מר עידן למדן: המכרז, כשכבר הכנת מכרז לכיוון מסוים.

מר יעקב קורצקי: ... יכולים לצאת ונבחן את זה.

מר אבי גרובר: אמרנו שנבחן חלופות, תקשיב שנייה משהו, בוא.

החדר הזה יודע להיות מאוד חכם ולא להיות כזה פראייר שהוא רוצה, החדר

הזה. ואתם שיש לכם, בוא, אהרון חוזר, כולם חוזרים, אם אני מביא לפה

סתם, לא עשיתי שום בחינה של שום חלופות. אתם תראו את הפרוטוקול

ותצביעו נגד. ולא עובר, לא יעבור המכרז פעם הבאה אם לא תיעשה בדיקה.

ואני אומר את זה פה עוד פעם, אני הייתי שמח שהחלטה היום אומרת שכמו

שאמרנו פעם קודמת, אתם רוצים אפילו נקים איזה שהיא ועדה שתלווה את

התהליך הזה, ונתקדם איתו. ההחלטה הכי מפורשת בעולם, צריך לחזור לפה

עם המכרז. בוא ניקח, החבר'ה של אורבניקס פה הם ישמחו לעשות, להמשיך

לעשות את העבודה ולהראות את זה בתחומים אחרים. לא אמרתי גם אם

מהשפה החוצה, התכוונתי לזה.

מר גיא קלנר: לא. אנחנו הבנו שהחלטה היא החלטה שאתה

יוצא-

מר יעקב קורצקי: מה פתאום. אני גם אמרתי לשירה.

מר אבי גרובר: לא. אני אומר לך. גיא.

מר עידן למדן: נתנו אור ירוק להכנה של מכרז עירוני.

מר אהרון אלמוג אסולין: פה אני רוצה להכניס את ההערה. למחרת הכותרת

בעיתון הייתה - יש ארנה, הולכים. יש אנשים ששואלים האם למכור כרטיסים.

מר יעקב קורצקי: המשחק דרך אגב נגמר כבר בהארכה.

מר עידן למדן: אנשים מקווים למקומות ל-וי.אי.פי.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה מבין את ה-?

מר אבי גרובר: אהרון, שנייה.

מר טל עזגד: אתה רוצה מקום?

מר אבי גרובר: אני לא זוכר מתי פעם אחרונה הייתי במשחק

כדורסל מכבי ואתה יודע שאני אוהד מכבי, אני אומר לך אמיתי, לא הולך למשחקי כדורסל, ואני כל כך נזהר עכשיו, בגלל הדיון, אני כל כך נזהר, אני יש לי את המנוי שלי בכדורגל, לא הולך לכדורסל, לא הולך למשחקים.

מר עידן למדן: דיברתי על כולם. לא דיברתי ספציפית, חלילה.

מר אבי גרובר: אני נורא נזהרתי במקומות שעמדתי, שהעירייה

אישרה לצאת למכרז. אני נורא, נורא הקפדתי, אני אבי גרובר. עכשיו זה נכון שהכתבים שהם צריכים לעשות כותרת, אתה יודע משהו, גם מהכיוון השני אני ראיתי לא מעט מהכותרות, נכתבו על דברים שעשיתי פה, בשנה שנתיים

האחרונות. אתה יודע קיבלנו החלטה כזאת, והכותרת הלכה עשה צעדים קדימה. אז אפשר תמיד. מה שמחייב משפטית זה מה שמופיע פה בפרוטוקול ומה שמופיע בהחלטה. אני עומד מאחורי זה. אתם רוצים לנסח את זה מחדש בצורה שתהיה עוד יותר ברורה? אהלן וסהלן בבקשה. אני הכי אשמח בעולם. אבל יש לי.

מר גיא קלנר: אני לא הבנתי את זה ככה.

מר אבי גרובר: אני חייב להציג עכשיו, עוד משהו גיא.

מר טל עזגד: אבל שנייה, יש פה אי הבנה.

מר גיא קלנר: בסיסית.

מר טל עזגד: לא סוד מה הצבעתי.

מר אבי גרובר: אני רוצה להוריד את הלהבות.

מר טל עזגד: אין להבות אבי, ההחלטה הייתה שיוצאים להכנת מכרז, ויגיע לאישור המועצה... שיהיה מוכן.

מר עידן למדן: נכון, רק לפני הפרסום. לפני הפרסום שלו זה יבוא לדיון חוזר.

מר אבי גרובר: חבר'ה שנייה, חשוב לי עוד משהו להתייחס.

מר טל עזגד: נכון, אני אמרתי 'בוא נביא עוד חלופות'.

גב' רות גרונסקי: מארק אמר 'אין סיכוי לבנות בית חולים', נכון.

ד"ר איריס קלקא: ציבורי, ציבורי.

מר אבי גרובר: גיא, עוד איזה חשש מאוד גדול, שהוא משמעותי, ויש פה פרוטוקול לישיבה הזאת, וגם היו פרסומים וחשוב לי נורא שאתם כחברי המועצה, שנייה תראו את הנתונים, את האמת. אין פה איזה שהוא

משהו שצריך לנתח אותו וזה. זה נתונים. הם הוצגו פה בכל מיני דרכים, פעם אחת בוא נשים אותם על הקיר במסודר, תראו את הדברים. אני ביקשתי שתיעשה בחינה לגבי השב"צים, זה השטחים החומים ברמת השרון שעדיין לא ניצלו אותם. כמה שטחים פנויים יש כרגע ברמת השרון, אתה רוצה לזרוק מספר בשלוף. אתה רוצה לנחש.

מר גיא קלנר: לא, לא, אני רוצה שתגיד.

מר אבי גרונר: אז בוא נלך לזה. היקף השב"צים הפנויים במרקם הבנוי הקיים המאושרים היום סטטוטורית הם כ-78 דונם, בנוסף יש 6 דונם בנווה גן במסגרת מבנן 1. תיכף אני קצת אכנס לעומק של הנתונים האלה. מעבר לזה, מעבר לאותם 84 דונם, היקף השב"צים הכלולים בתוכניות לקראת מתן תוקף שהם בזמינות ביצוע גבוהה בהם רש/1010 ותמ"ל 68, רש/1010 זה נווה גן צפון, תמ"ל 68 זה התוכנית שאושרה להפקדה בגליל ים, שנבין, רמ"י מתכננים שיווקים ב-2018 על השטחים האלה, על ה-2 שטחים האלה. זה כ-100 דונם נוספים, ותיכף אני אראה שם איפה שיש בכל אחת מהן, קריית חינוך של 25 פלוס דונם, גליל ים, השטח בגליל ים נמצא מאות מטרים משכונת קריית יערים, משמעותית קרוב מעלומים שאליו הם הולכים עכשיו, ויש בצפון גלילות עוד יחידת קרקע של 14 דונם, זה בכלל לא מתייחס למערב העיר, שזו שכונה שאמורה להיות, שאנחנו לא יודעים מתי היא תהיה, אם הבסיסים יתפנו או לא יתפנו, וגם שם אמורות להיות קוביות מאוד גדולות יחסית לחינוך. אני סוקר פה מאוד מהר, בשכונת מורשה לא איפה בית הספר, אלא שטח שעבר, הרי אם אתם זוכרים הועבר מה שנקרא מפוספס, חום ירוק, יש שם זכויות של 7.5 דונם של קרקע חומה, בנוסף מפוזרים ברחבי השכונה 3.6 דונם, שכונת נווה מגן מפוזרים ברחבי השכונה 3.6 דונם.

מר גיא קלנר: מה זה מפוזרים? זה משהו שיכול בדה פקטו להכיל

מבנה חינוך מסוגיהם השונים. אם היה לנו אז היינו יכולים למצוא פתרון גם ל...

???: זה כולל בקתדרה?

מר אבי גרובר: לדעתי בקתדרה יש המון שטחים חומים שלא מופיעים פה. זה כולל עוד פעם, תראו, חלק מהשטחים זה ברור שהם זמינים חלקית, אנחנו עושים תוכנית הצרחה ועכשיו. של שטחים וירוקים ואת השטחים החומים. למשל... עכשיו יקומו פה גרובר רוצה מחר בקוצר לעשות מבנה ציבורי. בקוצר הוא חום, אבל זה ברור פה בחדר שיש תמימות דעים ששם מבנה ציבור לא ייבנה. ואנחנו מכינים תוכנית הצרחה לאן זה עובר. אבל זה שטח שהוא קיים, ברחבי השכונה מפוזרים עוד 10.5 דונם של שב"צים פנויים זה כולל גם את העמל, אבל עוד פעם, זה שטחים קיימים חומים שכרגע לא מנוצלים. בגולן יש, בלבונה 11 דונם, בית קובי יש מבנה בגודל 5,300 מ"ר, גם כן, לא בשימוש, וברחבי השכונה מפוזרים כמעט 17 דונם של שב"צים פנויים. באלון יש 4.2 דונם של שב"צים פנויים, קריית יערים כמעט 13.

מר אהרון אלמוג אסולין: מה זה רלוונטי עכשיו, לדיון עצמו אם ארנה כן או לא?

מר אבי גרובר: עוד שנייה אני אסיים ואני אגיד לך.

מר גיא קלנר: לא, זה רלוונטי, זה רלוונטי.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני שואל, אני לא מבין. אתה מבין?

מר גיא קלנר: כן. אני מבין.

מר רפאל בראל: אז תסביר לנו.

מר אהרון אלמוג אסולין: ביקש אבי.

מר אבי גרובר: תיכף אני אסביר, אבל בוא נעשה את המצגת עד

הסוף. חבר'ה, טיפה סבלנות. בנווה גן, יש את אותם 6 דונם במסגרת מבנן 1, רש/1010 פה זה נווה גן, למטה זה נווה גן הקיימת היום. זו השכונה החדשה, יש פה שטח של 35.7 דונם שאמורה להיות על יסודי, 9.5 דונם זה בית הספר היסודי, זה אמור להיות בית הספר היסודי, כאן יש על יסודי בגודל של 35.7 דונם, זה בנווה גן. גליל ים, זה הקיבוץ זה ההמשך של יבנה שגליל ים, קריית יערים נמצאת בערך כאן. יש כאן עוד שטח, קובייה של 25.5 דונם שטח חום, שזה אמור להיות יסודי קטן. יש 8 דונם בתוך השכונה לבית הספר היסודי המרכזי, עוד יסודי קטן שמגדירים של 12 כיתות, מי שיודע זה סדר גודל של 4-5 דונם, זאת אומרת יש פה מעל 20 דונם של על יסודי, תבין, אלון הוא סדר גודל של 11-13 דונם, רוטברג סדר גודל לדעתי של 15.

מר גיא קלנר: הנה, יסודי קטן 12 כיתות, היינו יכולים ללכת פה גם.

מר אבי גרובר: נכון. כמעט. רק שאין שם זכויות בנייה אבל לא נפתח את זה עכשיו. אבל יש לך פה 20 דונם, זה נמצא משמעותית יותר קרוב מ-45 דונם בתוך הסינמה סיטי, הקובייה הזאת של ה-25 דונם לטובת על יסודי, היא בטח משרתת הרבה יותר מאותו 1,600 יחידות דיור.

מר עידן למדן: אבל יש גם בנווה גן.

גב' נורית אבנר: זה ליד רחוב יבנה.

מר אבי גרובר: חבר'ה זה נמצא, זה 500 מ' מקריית יערים. סדר גודל. 20 דונם לשכונה של 1,600 יחידות דיור, לעל יסודי נותנת הרבה מעל, כמות הכיתות שאפשר לשים שם, תבין זה אלון וחצי. על כל רמת השרון היום יש 18,000 יחידות דיור, על שני תיכונים. אז תבין את הפרופורציות פה, מהבחינה הזאת. ובסינמה סיטי, גלילות סיטי, איך שלא נקרא לזה, מעבר ל-

45 דונם יש עוד משבצת של 14 דונם של שטח חום. עכשיו למה זה רלוונטי אהרון, כי הטענה הייתה שלוקחים את חטיבת הקרקע האחרונה, כאילו.

??? זה באמת אחרונה.

מר אבי גרובר: כל השטחים כבר, הכל בנוי, ומחר אם אני רוצה לעשות גן ילדים המקום האחרון שנוטר לי, אני בכוונה קצת מקצין את זה, המקום האחרון שנוטר לי זה השטח החום הזה.

מר רפאל בראל: ברור שאף פעם לא תעשה גן ילדים שם.

מר אבי גרובר: לא. אבל היה אם לעשות מעון לאנשים בעלי מוגבלות שכלית, או משהו כזה, יש ברמת השרון כמעט 200 דונם, זה מספר אדיר. כמעט 200 דונם של שטחים שלא מנוצלים היום שאפשר לעשות בהם שורה ארוכה של מתן פתרונות לכל מיני דברים, ולכן גם שעשינו את הפרוגרמה באנו ואמרנו על אותם 45 דונם, שאותם 45 דונם יכולים להיות משהו על עירוני.

גב' איריס קלקא: אז למה קשה כל כך למצוא מקום לבית ספר?

מר טל עזגד: לא. מגניב אז אפשר לעשות ארנה, ולרדת מחורשת העמל וזהו.

מר אבי גרובר: יכול להיות.

גב' איריס קלקא: רק לפני כמה ימים אמרו לנו שאין.

מר גיא קלנר: לא, אבי, אתה חייב לעשות הפרדה בין השטחים שהם בשלים לקלוט היום מבני חינוך יסודיים, או על יסודיים, לבין כל מיני רצועות שבמצרפי שלהן הן מצטברות לפני נקודות חומות משמעותיות אבל זה לא-

מר אבי גרובר: לא, לא במצרפי.

מר גיא קלנר: לא. כי השטח בגליל ים והשטח...

מר עידן למדן: גם יש היום שצ"פים שבנויים על ידי מבני ציבור וצריך לעשות את כל העבודה. וזה אחד הדברים שרצינו לעשות.

מר אבי גרובר: מבחינת חטיבה, מבחינת חטיבה רק שנבין למשל, אם אתה שואל אותי, עירית, תהיי איתי שנייה, ממה שאני למשל מבין, אם אתה תרצה לבנות בלבונה מחר בית ספר, נגיד היית הולך על הלבונה, לעשות חטיבה, עם הצורך להזיז שם את הכביש, עם התנגדויות של שכנים, עם עתירות וכאלה. גליל ים נהייה זמין הרבה יותר מהר, לעומת לבונה, ואני יכול לנסות לדמיין עוד כמה שטחים כאלה. עכשיו עוד פעם.

מר אהרון אלמוג אסולין: אם יורשה לי רק להתייחס לדברים שאמרת עד עכשיו.

מר אבי גרובר: משפט אחרון וזה. כרגע יש לנו בעיה מבחינת כל הצרכים במרכז העיר, עם יסודי אחד. אנחנו צריכים חטיבה שלישית, בטווח של שנתיים שלוש, כמו שזה נראה כרגע, גם גליל ים, שעוד פעם אני אומר, אושרו להפקדה שבוע שעבר, יש הליך של התנגדויות בוותמ"ל, חותמים על התוכנית. זה בטווח, נכון עירית? זה שנתיים שלוש.

אדר' עירית טלמור: זו הפקדה מקוצרת.

מר אבי גרובר: עושים שיווקים ב-2018, השיווקים יבואו עם מבנה ציבור, הם לא יבואו, זה לא יבנו בתים ולא יהיו מבני ציבור. במקביל לדיון, משוחררים גם השטחים חומים.

מר גיא קלנר: אוקיי, זאת אומרת החטיבה פתורה, זה מה שאתה אומר.

מר אבי גרובר: החטיבה נראה שיש לנו מעבר לזה שאני חשבת לעשות את החטיבה שם בשרף בצד השני של הכביש, אבל זה סיפור שצריך לעשות הצרחה והחלפות וכל מיניי כאלה, זה נראה שמבחינה סטטוטורית יש שטחים משמעותיים. דמיין גם את אותה חטיבה-תיכון, את השש שנתו שאפשר לעשות בגליל ים, שהכל מסביב זה פארק אחד גדול שאמור להיות, לעומת סינמה סיטי, שבתוך אזור שאנחנו מתכננים לבנות 750,000 מ"ר, של מגדלים של 50 קומות, בתוך אתר הבנייה המטורף הזה, אתה עכשיו דוחף פנימה את החטיבה ואת התיכון. עכשיו, בתוך האזור הזה, עם כל פועלי הבניין, עם הקניון מהצד השני של הכביש, עם הכביש הראשי שעובר על הגדר, עובר כביש 2 בצד אחד והכל. תחשוב לשם להכניס. עכשיו, תגיד לי אתה אם לא שווה, לחכות נגיד היה צריך לחכות שנה או שנתיים לגליל ים, תגיד לי אתה אם זה לא הרבה יותר הגיוני לשים את חטיבה-תיכון בלב הפארק, או לשים אותו בלב אזור תעסוקה בבנייה של מגדלים של 50 קומות שירדו מגבלות הגובה, יתחילו לבנות מעל בית הספר מסביב מנופים, מנופים, מנופים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אפשר להתייחס?

מר אבי גרובר: אז אני חושב שהראנו פה, שלהרבה מאוד מהשימושים שהיה דאגה אם יש איפה לעשות אותם יש הרבה פתרונות בתוך רמת השרון, יש הרבה פתרונות.

מר גיא קלנר: לא. בתוך רמת השרון, זה פחות חזק. כי אם זה היה מספיק סולידי היינו מוצאים פתרון.

מר אבי גרובר: גיא, אנחנו, אתה יודע אנחנו גם, הקטע הזה של לפחד-

מר גיא קלנר: החטיבה בגליל ים.

מר אבי גרובר: אבל החטיבה זה גדול, יש עוד הרבה דברים אחרים. אבל אם אנחנו בקטע של לפחד מהתושבים, אז נכון, אנחנו נפחד מהתושבים.

מר גיא קלנר: לא, לא, משפט אהרון, אם אנחנו בקטע של לסמן שטחים חומים שהם פרקטים, וישימים, לפעולה בתוך היישוב הישן אנחנו איתך. אבל זה לא, כי לא..

מר אבי גרובר: אתה תראה גם בשנה הקרובה, אתה תראה גם בשנה הקרובה.

מר גיא קלנר: אני מניח שלא רצית לריב עם חלק מרובע הדר. אז אם זה היה חטיבת שטח פנויה ליסודי, היית מאתר אותה כבר.

מר אבי גרובר: אתה תראה גם בשנה הקרובה שאנחנו נביא לפה דברים, עד כמה מהשטחים האלה, יהיה שטחים שהם רלוונטיים מחר לבנייה.

מר רפאל בראל: אנחנו נייצר שטחים.

מר אבי גרובר: אנחנו עובדים עליהם, אנחנו נביא גני ילדים ברחוב הנוטר, אנחנו הולכים לעבוד על ניצול של ה-

מר רפאל בראל: נייצר שטחים? נצמיח אותם?

מר אבי גרובר: השטחים האלה, לטובת מה שצריכים הילדים והמבוגרים ברמת השרון. כן, אהרון.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שמה שאתה עכשיו עושה, אתה עושה בעצם על רגל אחת וללא עומק, למרות שנערכת עם כל הנתונים האלה, מה שאנחנו אומרים שוועדה... אף אחד לא אמר שיש רק פתרון אחד לשטח אדמה הזה בדמות קריית חינוך. קריית חינוך זה דבר אחד, וארנה זה דבר שני ויכול להיות שיהיה 3 ו-4 ו-5 וצריך לבחון אותם. בוא, כל מה שאנחנו אומרים בוא

נעצור את זה, בוא נרד במקום, בוא נבטל את החלטה, לא נשלח אף אחד להכין מכרז. תן לסיים. דיברת לא הפרעתי.

מר אבי גרובר: אולי בלי המילה 'לבטל'.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אומר, למה לא לבטל?

מר אבי גרובר: בוא נסגן אותה, בוא נסגן את ההחלטה. בוא נסגן את ההחלטה.

מר אהרון אלמוג אסולין: מילה אחרת 'לעצור', 'להקפיא'?

גב' רות גרונסקי: להקפיא לוח זמנים.

מר אבי גרובר: בוא נקבע לשוב ולדון בהצעה עד ה-1 למרץ, תראה כמה זמן אני נותן לך.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה כלום.

מר אבי גרובר: 1 למרץ זה 3 חודשים כמעט.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני יכול לשאול את...

מר אבי גרובר: אתה רוצה 1 באפריל?

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, רגע, אני רוצה לשאול שאלה.

פרופ' מרק מימוני: לא רוצה כלום.

מר רפאל בראל: לא, רוצים להוריד את ההצעה הזאת ולחשוב, מותר.

גב' יפית: עבדנו עליה כמה חודשים.

מר אהרון אלמוג אסולין: כמה חודשים בבקשה גברת?

מר רפאל בראל: רק להוריד את זה ולחשוב.

גב' יפית : מנסה להיזכר מתי התחלנו, להערכתי משהו כמו

חצי שנה אנחנו עובדים על התוכנית הזאת.

מר אהרון אלמוג אסולין: חצי שנה, אז אני אומר בוא ניתן חצי שנה לבחון 3

שנים אלטרנטיבות אחרים.

מר אבי גרובר: חצי שנה ישבתם רק על זה, עבדתם ניתחתם

נתונים?

מר אהרון אלמוג אסולין: בוא ניתן חצי שנה.

מר אבי גרובר: חצי שנה ישבתם ניתחתם את הנתונים, רק על זה

לא עשיתם כלום אחר?

גב' יפית : לא. מה פתאום.

מר אבי גרובר: חצי שנה זה היה בגלל כל מיני התנהלויות

פנימיות...

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל אני רוצה לבחון שתיים שלוש אלטרנטיבות,

בעומק הזה. בוא נעצור את זה לחצי שנה, אתה רוצה לכתוב להקפיא את

ההחלטה לחצי שנה?

מר אבי גרובר: לא. בוא נעשה ככה, בוא. אהרון, בוא נשוב ונדון,

אתם רוצים עד ה-30 במרץ, בוא נשוב ונדון, אם אתה תראה עד ה-30 במרץ,

אהרון, יש לך רוב.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא עניין של רוב. אני לא עוסק ברוב או לא ברוב.

אני רוצה להיות רציני.

מר אבי גרובר: אני רוצה לצאת מפה עם פה אחד, אני איתך.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני איתך גם.

מר אבי גרובר: בוא נחזור עוד 3 חודשים וקצת.

מר אהרון אלמוג אסולין: יפה. אז בוא, לא, 3 חודשים זה כלום.

מר אבי גרובר: אם אתה תראה שאתה צריך עוד זמן. אם אתה

תראה שצריך עוד זמן תחזור לכאן, למה מראש חצי שנה? ואם נסיים ב-3 חודשים?

גב' איריס קלקא: מה יקרה בהצעה הזאת שאני אשנה את דעתי עליה?

צריך לעשות איזה איסוף נתונים על החלופות, לא?

מר אבי גרובר: נכון. יש את אורבניקס, הם פה, הנה אני חותם לך

מראש על ההזמנה של העבודה שלהם לעשות את הבחינה. בסדר? בוא נקים ועדה, אהרון אני מציע. אני, יעקב, אהרון, גיא, מי עוד אתם רוצים? טל, רפי, בוא תראו מי אתם רוצים בוא נשב. עידן, שיהיה לכם 3; 4.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אומר שזה חייב להיות בלוחות זמנים סבירים.

אז אתה אומר חצי שנה זה יותר מדי, נקצר את זה בחודש.

מר רפאל בראל: לא. למה לקצר את זה בחודש? להוסיף על זה

חודש.

גב' יפית: העבודה שנעשתה זה היה... למשרד הפנים, נעשתה

כאן עבודה עמוקה, אנחנו לא צריכים לעשות עוד 5 חלופות להגיע עד...

מר אהרון אלמוג אסולין: אז אתה רוצה פשרה ל-5 חודשים. נלך על 5

חודשים.

מר רפאל בראל: לא, אני אצביע נגד.

מר אבי גרובר: 30 באפריל אפשר?

פרופ' מרק מימוני: אני נגד.

מר רפאל בראל: גם אני נגד. מה פתאום, אני רוצה להוסיף עוד חודש, יש לנו זמן. אם נהיה מוכנים בעוד 5 חודשים נבוא עם הצעה, לא נהיה מוכנים...

מר אהרון אלמוג אסולין: אם נהייה מוכנים לפני. אבי, הוא צודק. בוא ניתן גז, בוא נעשה דרבון, יהיו לנו הצעות טובות ב-30 באפריל נביא אותם ב-30 באפריל.

מר עידן למדן: ההצעות צריכות לבחון את הכל. הן בציבורי והן בחינוכי.

מר טל עזגד: שנייה, השאלה, עידן, נורא קל לבוא ולזרוק בחלל האוויר הצעות לא הצעות, בינתיים גם במועצה הקודמת כשהיה דיון בעניין הזה, אני שאלתי אופוזיציה וקואליציה כאחד, הבנו, אבל יש למישהו, היו איזה 13 איש, 14, או משהו כזה, או 13 איש. ושאלתי האם יש למישהו עם כל הסיסמאות של כולם, איזושהי הצעה, לא הייתה. והשאלה הנשאלת, להקים ועדה זה בסדר, אבל איך אנחנו עכשיו הולכים לבחון חלופות שלא קיימות, האם העירייה יוצאת באיזה שהוא קול קורא.

מר עידן למדן: זה מה שאמרתי בישיבה הקודמת.

מר טל עזגד: זה מה שצריך להיות בדיון עכשיו.

מר עידן למדן: אנחנו לא יזמים אנחנו צריכים לשמוע...

מר טל עזגד: הנושא של השטחים החומים, אבי, עם כל הכבוד ובאמת הייתה מצגת שהתחלת לצלול לזה, היא פחות רלוונטית. אנחנו כרגע מדברים.

מר אבי גרובר: גיא העלה סוגיה, הוא אמר זו הקרקע האחרונה, אין יותר קרקע, אין איפה לעשות כלום.

מר טל עזגד: קודם כל אז אני ממש שמח שהעלו נתונים, כי

אנשים באמת לא ידעו.

מר אבי גרובר: אני מראה את הנתונים, יש לנו עוד לא מעט

קרקעות.

מר רפאל בראל: בוא נקרא לזה, הקרקע הגדולה האחרונה שיש

בידינו.

מר טל עזגד: השאלה עכשיו, שנצא מפה עם החלטה ישימה.

שאומרת שבאמת הוועדה לא תשב ותחכה שמישהו מאיזה שהוא מקום יבוא

עם איזה שהיא הצעה להקים שם אני לא יודע מה. השאלה איך הולכים

לעשות את זה, ואז באמת אפשר לקבוע לוח זמנים, יושבים כאן מומחים

שיוכלו להעריך את לוח הזמנים, כי סתם לזרוק עכשיו, 3 חודשים שנכנסים

לפסח, שזה כמעט חודש, זה לא נספיק לעשות שום דבר, בשביל שיהיה רציני.

לכן בואו קודם כל אם כבר אנחנו בדיון, נמשוך עוד רבע שעה, צריך להחליט

איך עושים את זה, שהעירייה תחליט, המועצה תחליט שיוצאים בקול קורא,

שנקבע את חברי הוועדה, נעשה איזה שהם לוחות זמנים הגיוניים על בסיס

מה שהם יגידו או מה שנחשוב שבסדר ונלך על זה ברצינות. כי לבוא להגיד

עוד 3 חודשים, לא יקרה כלום עוד 3 חודשים, אתה מכיר את הדינמיקה,

כולנו נבוא לפה יהיה דיון מחודש על מה איך לא לעשות. ולא סוד שאני הייתי

בעד הדבר הזה, ואני גם מודה ומתוודה שאם יהיו אלטרנטיבות יותר

אטרקטיביות לרמת השרון, אני הראשון שיצביע.

מר גיא קלנר: רגע, משפט אחד, כי לדעתי.

מר אבי גרובר: עידן כבר ביקש לדבר לפניך.

מר גיא קלנר: אה. סליחה, אם אתה שומר על זכותו של עידן אני

האחרון-

גב' יפית : רק הבהרה, אני דיברתי על חצי שנה, אני יפית מחברת אורבניקס, כשדיברתי על חצי שנה בעצם דיברתי מתחילת ההתקשרות, זה כלל כמובן בדיקה סטטוטורית של המתחם, זה כלל עבודה מול משרד הפנים לצורות ההתקשרות וכו', זה לא דברים שנדרשים בבדיקת חלופות, אם אנחנו הולכים על בדיקת חלופות נקודתיות, מבחינתי, מהבחינה שלנו מה אנחנו צריכים מבחינה מקצועית, חודשיים שלושה זה הגג, המקסימום שאנחנו צריכים כדי לקדם בדיקה כזאת, לא מעבר לזה. בחודשיים לדעתי אנחנו יכולים להעמיד לכם חוות דעת.

מר טל עזגד : חודשיים מרגע שיש חלופות.

(מדברים ביחד)

מר עידן למדן : אני רוצה כמה דברים לדבר. אחד לגבי מה שאתה מציג בפנינו כרגע. זה מתקשר גם כן לדיון שדיברנו עליו בנושא בתי הספר, והתחלנו את הדיון אפרופו בין השאר גם בהצרכות שטחים. כפי שצינת אתה בעצמך היום, גינת הקוצר, היא X דונמים חום מסוים שכולם אומרים שהם רוצים, וכולנו מסכימים שאנחנו נרצה לשמרו כירוק ולעשות-

מר גיא קלנר : ליירק' אותם.

מר עידן למדן : ליירק' אותם. ולבצע את הדבר הזה, ומכאן נובע ה- 40 דונם שעליהם דיברנו כאיזה שהוא שטח זמין במיוחד. השטח הזמין הזה והיעיל הזה, השטח שמאפשר הרבה מאוד פתרונות שונים, לבינתיים הוא מדבר על שטח בנוי ציבורי, שטח חום. יש לנו גם בעיה עם ירוקים שאנחנו יודעים לא מהיום ולא מאתמול, אנחנו יודעים שיש בעיה עם ירוקים תפוסים. ירוקים שנבנו עליהם, לרוב זה היה בתי כנסת, אבל בין השאר ירוקים שהפכו להיות ללא אפקטיביים וללא ישימים, אנחנו יודעים אותם וגם עליהם היו צריכים לבצע את העבודה.

זה רלוונטי שאתה רוצה לעשות פה גינה?

מר אבי גרובר:

זה רלוונטי. כי כשאתה מציג את מה שתפוס או לא

מר עידן למדן:

תפוס ואתה מציג לנו פה פלחים זה לא מראה לנו מה יש לנו למה, במצב הזה, ומה אנחנו יכולים לקבל כשאתה אומר יש 4.3 לא זוכר כרגע את המצגת בעל פה, 4.2 באלון, 4.6 בנווה מגן, או 3.5 ואנחנו לא יודעים מה מהם באמת ישים ולא ישים ולמה. ואנחנו יודעים שיש לנו הרבה מאוד רסיסים, עברנו את זה לא פעם, וזה חלק מהדברים שאמר איך נבצע את ההצרכות גם בין ירוק לחום, וגם לראות איך אפשר אם אפשר לקבל.

עידן, אני אמרתי את זה, זה מתחבר למספר של

מר אבי גרובר:

200, אם זה היה מתחבר ל-12.3 אז הייתי אומר לך - תקשיב, באמת כאילו, עכשיו כל מטר מתחבר לאיזה שהוא מספר של 200. עכשיו אנחנו עובדים נורא קשה, אתה יודע עידן, יצאנו לדרך ביחד, דיברנו למשל על ה-03, היה לנו מאוד חשוב שה... תבנה 03, אנחנו עובדים על זה. הגשנו בקשות, אנחנו עובדים על זה. חלק מהשטחים החומים האלה, הלא מבוניים היום הולך לקום 03.

אז אנחנו בדברים האלה, אז בדברים האלה-

מר עידן למדן:

אנחנו רוצים לעשות. זה עניין של פרופורציות.

מר אבי גרובר:

בגלל שהם מתחברים ל-200 אז הבאתי את זה. אם זה היה מתחבר למספר הרבה יותר נמוך, יכול להיות שהייתי אומר, ואלה אתם יודעים משהו, אכלנו הכל, שתינו הכל, אנחנו לא יכולים לחגוג עכשיו. סליחה.

עכשיו אני חוזר חזרה, אני עדיין סבור שאנחנו לא

מר עידן למדן:

יכולים לחגוג, אנחנו לא במצב כרגע של חגיגה, בטח לא של חגיגה שלמעשה המשמעות היא מכר של מקרקעין ציבורי, פשוט מכר. כפי שכבר מכרנו ולדעתי אתה ואני היינו היחידים נגד מכירה של מקרקעין ציבורי אחד, כמדומני,

שנמכר ברחוב יבנה. אז אני לא רוצה כרגע, אני סבור שאנחנו כרגע לא במצב הזה עדיין, כי את העבודה הזאת צריך לסיים אותה. אגב, זה אחת העבודות שרצינו לעשות אותה במסגרת אותה ועדה שהקמנו.

מר אבי גרובר: אני לא הייתי נגד העיקרון של המכר. היה שם בלגנים אחרים.

מר עידן למדן: אז זה הדבר שעליו אנחנו מדברים לדעת מה יש לנו ירוק שהוא אפקטיבי, מה יש לנו חום שהוא לא אפקטיבי, מה אנחנו יכולים לעשות, מה אנחנו יכולים להחליט, ומה נשאר לנו זמין ובאיזה היקף. כרגע זה כן זמין בהיקף גדול, עכשיו כל הרעיון הוא פה נאמר שלב, שלב, להחליט שלא רוצים אותו. אגב, יש גם משמעות של, אתה יודע נתון של 4.2 דונם של שב"צ פתוח לא אומר מה זה שב"צ פתוח ביחס לתושב, אנחנו צריכים לדעת האם אנחנו עומדים ביחס פר תושב או לא. כולל בשצ"פ, האם אנחנו עומדים ביחס של שצ"פ או לא. התצוגה פה צריכה להיות מושלמת מהדבר הזה, וזה בסדר, עשית פה איזה שהיא עבודה, אבל העבודה הזאת צריכה להיות מושלמת. כדי שנדע לראות את הדברים האלה. אז אנחנו פה בעניין של מה שנקרא לעבור שלב-שלב. השלב הראשון הוא באמת כפי שאמרנו, אנחנו כן דיברנו על לחשוב על ועדה עם חלופות ואמרתי בישיבה הקודמת, אני סבור שהקול הקורא צריך לצאת, זה לא זרוק לי עכשיו רעיון, אם אנחנו מקימים שם בית אבות, או בית חולים, או מתחם אוניברסיטאי. זה צריך לצאת בקול קורא, להגיד לאנשים, בואו תנו לי רגע איזה שהוא רעיונות, תדעו יש מתחם, משבצת קרקע ואז לבוא לחברה ולהגיד, אוקיי, תראו לי פה, מה מבחינת העירייה יהיה הכי יעיל לקבל כסף, כמה ארנונה, כמה דמי חכירה ממנה, לכמה זמן.

מר רפאל בראל: מה התועלת בעוד כמה שנים.

מר עידן למדן: אגב, אמרתי בישיבה הקודמת. האם זה BOT או

האם זה PPP. זה גם החלטה שאנחנו צריכים להחליט, ואלה שלבים. זה כל מה שנאמר בכיוון של הישיבה הקודמת ולכך ניסינו לחתור. זה עלה מגיא.

מר אבי גרובר: כנראה שהייתה פה איזה אי הבנה. אתה אומר שקראת את כל העמודים בפרוטוקול.

מר עידן למדן: אבי, משפט אחרון.

מר אבי גרובר: אמיתי זה מופיע שם. אמרתי חבר'ה, ... כל מה שאתם רוצים לבדוק.

מר אהרון אלמוג אסולין: יש רק דבר אחד, שכאשר אתה מביא מכרז, כאשר אתה מביא מכרז.

מר עידן למדן: משפט אחרון, כרגע, רק רגע אהרון, תן לי לסיים משפט אחרון.

מר אבי גרובר: אהרון, רק בתנאי שהמועצה אישרה.

מר עידן למדן: לא. אבל כרגע, כרגע.

מר אבי גרובר: יציאה למכרז.

מר עידן למדן: כרגע אתה נמצא במצב שבו אתה מתחיל לעשות את כל הבדיקות, השקעת כספים, זה עולה כסף, גם להכין מכרז עולה כסף. אנחנו יודעים שעולה כסף.

גב' רות גרונסקי: אז אתה רוצה עכשיו שנעשה את זה לגבי 4 או 5 דברים, אז מה, פתאום הכסף זה הזה?

מר עידן למדן: לא. אני רוצה לבדוק את החלופות, אם היה לי את החלופות, אני יכול להתחיל לצאת למכרז.

מר אהרון אלמוג אסולין: לקבל את החלופות, להחליט על אחת מהן ואותה

להתחיל להוציא למכרז.

מר עידן למדן: ואז אני יכול לצאת למכרז. אחרי שבחרתי את זה

והחלטתי איזה סופית.

מר טל עזגד: אני חייב להודות, שעוד פעם תמוה בעיניי, שחלק

מאיתנו, אבי, אולי גם אתה, לא הבינו את הצעת ההחלטה שהחלטנו. הייתה

פה הצעה לצאת להכנה למכרז לארנה. זהו, זאת הייתה ההחלטה.

מר אבי גרובר: כשאמרנו-

מר טל עזגד: לא אמרנו. אף אחד לא הבין שאפשר להכניס לשם

עוד כל מיני הצעות.

מר אבי גרובר: אז לא הבנת, אבל אני אמרתי עוד פעם.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה לא כתוב בהצעת החלטה.

מר עידן למדן: זה לא כתוב, העניין הוא שזה לא כתוב.

מר אהרון אלמוג אסולין: כי מה, כי זאת הצעת ההחלטה. ... המשמעות היא

שיוצאים למכרז, שנכון הוא יבוא עוד פעם לאישור פה. הוא יכול לבוא

לאישור פה בעוד שנה. או בעוד חודשיים או בעוד 15 שנה, גם זה לא כתוב

בשום מקום.

מר עידן למדן: אבל יבוא מכרז ספציפי ומה? ואז סתם נזרוק את

הכסף

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שהצעת ההחלטה שלנו, אני חושב שהצעת

ההחלטה שהבאנו היא פותחת אופציה ומדרבנת להביא במהירות האפשרית

לכאן, אלטרנטיבות וחלופות להצבעה ויציאה למכרז. לכן אנחנו נשארים כרגע

בהצעת החלטה שלנו, בבקשה.

מר אבי גרובר: עיריית מבקשת להגיד משהו, ואחרי זה אני אציע

ניסוח ברשותך.

אדר' עירית טלמור: זה מתחבר לדברים שנאמרו קודם, לא לדברים האחרונים, אבל אני רוצה להגיד שכל הנושא הזה של 45 דונם שעומדים כמובן בסביבה שונה לחלוטין ברמה האורבנית, יש להם נגישות יוצאת דופן בדרכים בין עירוניות, ולתחנת רכבת ולאזורי תעסוקה שיש בהם אלפי עובדים והסביבה שלהם ברמה האורבנית היא שונה לחלוטין בקונטקסט ובתכנים שאנחנו יכולים להכניס ולמנף, בניגוד לכל אותם שטחים פנים עירוניים קטנים, שבאים לתת תשובה לקהילה, בין אם זה גן ילדים, או בין אם זה בית ספר, זה ברור לנו שבית ספר יסודי הוא אלמנט קהילתי פר-סיי והוא לא רק משמש תלמידים שיושבים בכיתה בבוקר, הוא משמש את כל הקהילה אחר הצהריים. הקרבה של הילדים לבית הספר גם בבוקר וגם אחר הצהריים, וגם של ההורים, וגם של כל הקהילה, הוא חשוב בצורה יוצאת דופן, ואי אפשר לנתק אותם, את הילדים, ולשלוח אותם אנחנו לא יודעים לאיפה, ובחיים לא יצליחו להגיע לשם באופניים, בודאי לא ליהנות מהאווירה הקהילתית, שבית ספר כזה נותן ומקבל בסביבת מגורים. ולכן צריך להפריד. זה בכלל שני דיונים שונים. אנחנו לא סבורים, אני באופן אישי בכלל לא סבורה שאפשר להשוות את הדברים.

מר גיא קלנר: זה דבר שהוא יסודי, איך את בוחנת את עניין התיכון?

מר עידן למדן: עוד מעט... בכפר הירוק.

אדר' עירית טלמור: גם תיכון אני רוצה להגיד לך, גם התיכונים. שנייה, אתם מכירים את לידי דיוויס מול עזריאלי, זו סביבת לימודים? היא נעימה? זה נראה כמו כלא אתה יושב בתוך מקום שהוא לא נגיש, הוא לא זמין, הוא מוקף תנועה, הסביבה היא לא סביבת מגורים, היא לא סביבה משפחתית, היא

לא סביבה קהילתית וזה נהיה איזה שהוא מקום כזה, אני לא יודעת, אולי מכללה טכנולוגית, אולי, לא בטוח גם כן. צריך לחשוב על הדברים האלה. ואני חושבת שצריך לעשות הפרדה בין הרצון של כולנו למנף 45 דונם לצרכים עירוניים חשובים לא פחות, דרך אגב, אוקיי? יש עוד דברים מאוד, מאוד חשובים לקהילה חוץ מבית הספר, ולעיר רמת השרון. גם ארנה יכול להיות, גם מרכז ספורט גדול יכול להיות, בהחלט יכול להיות, כי הוא מהווה מטרד בתוך רחוב קטן אבל הוא מהווה מטרד במקום שהוא ליד רכבת ועם נגישות מצוינת לכולנו, והוא גם אולי לכל הסביבה. שהוא יהיה על אזורי. אז אתם רואים לא רק ארנה, אולי נבחן אפשרות נוספת, אני לא חושבת אבל שצריך לערבב את זה בתוך כל הדיונים שאנחנו מנהלים היום, על נושא של פריסת של בתי ספר וגני ילדים. אני חושבת שזאת סביבה שונה לגמרי.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, אני חושב שמי שהביא את פריסת גני הילדים זה ראש העירייה שהציג לנו שפע של שצ"פים. ולכן אחת האופציות שהייתה.

אדר' עירית טלמור: לא, לא ולא. היה פה דיון. היה פה דיון האם להזיז 2 דונם מכאן או לכאן. אני אומרת זה לא אותו דיון.

מר אהרון אלמוג אסולין: עירית, את עושה את אותה טעות כמו ראש העירייה. את מביאה את הטיעונים למה לא קריית חינוך. בוא ניתן לוועדה להביא לפה 3 פרויקטים.

אדר' עירית טלמור: לא אמרתי למה לא, אמרתי שיש כאן.

מר גיא קלנר: אנחנו מערבבים פה בעיניי 2 דברים שלשניהם צריך לתת את הדעת. אגב בסדר כרונולוגי. הראשון וזו טענה לגיטימית שצריך לדון בה, האם אין לנו צורך בשטח הזה, או לקריית חינוך, או לצורך אחר שהוא עוד לפני בדיקת היזמויות הכלכליות, בראש וראשונה חינוך. אוקיי? האם אחרי שהצגת את מה שהצגת היום, שהיה צריך להציג את זה לפני כן ובצורה

יותר מסודרת, אבל רגע אני אתייחס למהות, האם אנחנו לא צריכים את השטח הזה, אתה יודע מה, בוא נתמקד כרגע.

מר אבי גרובר: יגידו לך לא, זה יספק אותך?

מר גיא קלנר: רגע, שנייה, אחרי שעברתי את-

מר עידן למדן: אנחנו על ה... אמרנו שאין לנו שם להערכתו מספיק שטח חום, אנחנו אחת ההתנגדויות שלנו לתוכנית היא כי אין שם מספיק, ואנחנו כבר היום יודעים שאנחנו היום ה-2, 3 ילדים של פעם, היום זה ה-3,4 החדש. אז אנחנו יודעים מלכתחילה שאנחנו יכולים להיות גם שם בכסף. צריך את הדברים האלה לחשוב.

מר גיא קלנר: החינוך צריך להיות הצ'קליסט הראשון שלנו אחרי שחשבת על הכל ובדקנו את הכל, שאנחנו לא צריכים את השטח הזה. את כל ה-45 דונם, חצי מ-45 דונם, לצורכי חינוך. היה ועברנו את זה.

מר אבי גרובר: יש לך שתי קריות חינוך, בלי קשר לזה.

גב' רות גרונסקי: צריך לבדוק קודם, האם בכלל נראה לך סביר לעשות שם מבנה חינוך, בעיניי זה חלם וזה אנטי חינוכי בכלל. זה דיון. אבל אני אומרת לך באמת, זה צריך להיות, אמרת אחד לפני החינוך, לדעתי קודם כל צריך לפסול את האופציה הזו, אתה רוצה נעשה אולם אומנויות כמו היכל אומנויות הבמה בהרצלייה, אני, אבל שם לעשות בית ספר, בעיניי זה הדבר הכי, הכי חמור מבחינה חינוכית.

ד"ר איריס קלקא: צריך להסתכל באופן אזורי.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל זה לא הדיון עכשיו. צריך להביא את זה לפה לדיון. אנחנו לא דנים עכשיו בחלופות. אנחנו דנים האם צריך להביא לפה חלופות.

מר גיא קלנר: לא, כל מה שאני אומר אתם מאבדים את העיקרון שלי.

מר אהרון אלמוג אסולין: עניתי לרותי, לא עניתי לך.

מר גיא קלנר: גם אבי לדעתי לא מבין, ורותי. רותי, אבי.

מר רפאל בראל: אי אפשר לטחון מים.

מר גיא קלנר: לא טוחנים מים. מנסים.

מר רפאל בראל: זה מה שאנחנו עושים.

מר גיא קלנר: בסדר. יש פה שתי תחנות צריך לעבור, תחנה אחת

שנקראת צורך עירוני, כנראה חינוך, ואז תחנה שנייה, ואז התחנה השנייה, זה אם עכשיו מחליטים לייזם את הקרקע הזו, האם זה הולך-

מר אבי גרובר: אפשר שאלה אמיתית? יש מצב שאתה תגיד שאנחנו

מיצינו את הקטע מבחינת חינוך, ופה לא?

מר גיא קלנר: כשאני אהיה שלם עם זה.

מר אבי גרובר: זה תשובה שאתה רואה שתהיה מתישהו?

מר גיא קלנר: כן. כשאני אהיה שלם עם זה.

מר אהרון אלמוג אסולין: יש גם אופציה שנגיד שארנה זה הדבר הכי טוב.

בוא נבחר קודם כל את האלטרנטיבות.

מר אבי גרובר: אמרתי את זה בסדר יום כל כך ברור.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז בוא נחליט שאנחנו מקפידים את ההחלטה

הזאת, ומכנסים ועדה והוועדה הזאת במהירות האפשרית תביא החלטה, זה הכל, הצעות סליחה, המלצות. אני לא מבין על מה אנחנו מתעקשים.

גב' איריס קלקא: אבי, תסתכל למשל, רק אילוסטרציה, אני מסתכלת

על קול קורא של רמ"י לשנה הזאת שבו היא מבקשת הצעות מה לעשות בשטחים פתוחים. עכשיו, מי שיציע, גורמים.

מר אבי גרובר: לא הבנתי, רמ"י?

מר אהרון אלמוג אסולין: תגבירי את הקול, לא שומעים.

ד"ר איריס קלקא: אני מציעה לא כרגע לנסח את החלופות, כי זה לא באמת רציני ככה לעשות את זה בשלוף, רעיונות שאנחנו יכולים לקבל ובזמן מאוד קצר אפשר לבקש אותם, עם אותם גורמים שמתמצאים בדברים של חוסר, אותם גורמים שגם יתנו לנו נתונים לגבי נאמר, אולי אולמות כנסים, יש כבר בעודף בארץ, או בחוסר. ככה אי אפשר לדעת את הדברים האלה.

מר אבי גרובר: אז לא יקנו את המכרז.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי, בוא נהיה פרקטים.

גב' איריס קלקא: לדעת על ייעוד, אנחנו זקוקים לחלופות בצורה רצינית. קיבלנו את הנתונים לגבי-

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה יושב ראש הוועדה הזאת מתוקף זה שאתה ראש העירייה, ואתה מוליך את העיר הזאת לאן שאתה חושב שנכון. יהיו איתך בוועדה הזאת, עוד 3-4 אנשים, כמה שנחליט. הקצב של העבודה אני אפילו לא רוצה לתחום אותו.

גב' נורית אבנר: אני נגד...

מר אהרון אלמוג אסולין: תן גז, נעבוד כמו שצריך. נביא חלופות, אם זה ייקח חודשיים, חודשיים. אם זה ייקח חצי שנה, חצי שנה. אתה מנהל את הדיונים האלה, אנחנו לא נגרור רגליים.

מר אבי גרובר: אני מודה שהקטע הזה, של הוועדות, הוועדות, הוועדות זה לא נגמר.

גב' איריס קלקא: כן, מרוב ועדות לא קורה שום דבר.

מר אבי גרובר: במקום לנהל את העיר, אנחנו כל הזמן מקימים ועדות, מצד שני מצד שני מדובר פה, מצד שני יש פה נושא מספיק מהותי ומספיק מרכזי שאני לא רוצה, מרגיש שאני צריך לפחד מאיזה שהיא בדיקת חלופות. אני לא רוצה שיצא מפה, חס וחלילה מהחדר שאני מחפש לעשות איזה שהוא הליך, שלא בודק.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז קבל את ההצעה שלנו. היא פשוטה, היא לא מסבכת.

גב' נורית אבנר: מה היא כל כך פשוטה?

מר עידן למדן: אפרופו הדיון על חטיבת הביניים, או על שיפור בתי ספר אחרים, אין לנו מקום. לא הוצע מקום. אנחנו אלה שאמרנו, אתה זה שדיברת על זה שבתי ספר יחכו. איפה כרגע שמים את החטיבה. אין לנו כרגע מקום ספציפי, גם לא על השש שנתי.

מר אבי גרובר: שניים, שניים. הראיתי לך שניים. בנווה גן אחד ובגליל ים אחד, למשל.

מר עידן למדן: הראית מקום שהוא עדיין לא רלוונטי. אז נווה גן מבחינתו שמיש, לשש שנתי?

מר אבי גרובר: כן. כן.

מר עידן למדן: אז אנחנו יכולים להעביר את תיכון אלון לשם.

מר אבי גרובר: לא.

מר עידן למדן: למה לא?

מר אבי גרובר: אתה צריך עוד אחד, לא במקום אחד.

מר עידן למדן: לא, מתחילים עם אחד ועוברים לשני.

מר אבי גרובר: זה לא הדיון עכשיו. הוא רוצה להעביר את אלון.

אתה רוצה לבנות את הארנה באלון? עידן, אתה רוצה לבנות את ארנה באלון?

גב' נורית אבנר: נו, באמת. יש גבול לכל דבר.

מר עידן למדן: לא, אני רוצה לשחרר את כל היסודי. אני רוצה

לשחרר את אלון קודם כל ליסודי, ולעשות שם בדיוק כמו שצריך ולנצל שם את כל הזכויות שם.

גב' נורית אבנר: אז אנחנו עכשיו מדברים על בתי ספר יסודיים?

אנחנו שינינו את הדיון עכשיו לבתי ספר יסודיים? או שאנחנו בדיון אחר?

מר עידן למדן: הדיון הוא לא על זה, הדיון הוא על שטחים

ציבוריים. הדיון הוא על שטח ציבורי באחוז לנפש. זה הדיון, נורית.

גב' נורית אבנר: מה זה הדיון? אני בתחושה שלי שפשוט-

מר עידן למדן: נורית, כל הסיפור, לא מנסה ולא מתווכח, כל מה

שאנחנו אומרים, אנחנו אומרים צריך שלב, שלב זה הכל.

מר טל עזגד: נורית, אם היו מנסים היו ברוב מחליטים להמית

את זה וזה. אף אחד, לא מנסים, תאמינו לי עוד פעם אני כאן מרגיש קצת באמצע, אני גם נהנה מהמעמד הפעם.

מר יעקב קורצקי: מה באמצע, אתה בעד אולם ספורט לא?

מר טל עזגד: לא. אבל יש לי גם חברים. יש לי גם.

גב' נורית אבנר: מה ההצבעה היא על חברים, הצבעה היא על מהות,

דחיל רבאק, אנחנו יושבים פה בשביל התושבים שלנו, לא בשביל להצביע לחברים שלנו.

מר טל עזגד: המהות שלי זה רוב קואליציוני.

גב' נורית אבנר: אני מצביעה בשביל חברה, אני מצביעה לכל הדברים שאני מאמינה בגלל שהם בחרו אותי לפי אג'נדה מסוימת. ואני חושבת לטובת העיר ולא לטובת החברים שלי.

מר טל עזגד: נורית, עזבי את הדמגוגיה. תפתחי את המכתב.

גב' נורית אבנר: לא, זה לא דמגוגיה. טל, נו באמת.

מר טל עזגד: תפתחי את המכתב של דובי וייסגלס, אני מוכן להתערב עם כל מי שיושב פה בחדר, שאף אחד, לא איך שהוא קשור למכתב הזה. דובי וייסגלס, לא דיבר לא איתי ולא עם הרבה עם החברים לפחות.

גב' נורית אבנר: אני מאמינה, אני מאמינה שהוא לא דיבר.

מר טל עזגד: יפה, והוא בא עם איזה שהיא כוונה של כל מיני אנשים שיש להם עניין בדבר הזה, וגם הוא אומר, תעשו ועדה, תבחנו חלופות נוספות, ותגיעו לזה שזה הדבר הכי טוב כולם יהיו מרוצים.

גב' נורית אבנר: אז למה צריך למשוך את זה עכשיו 3,4,5 חודשים.

מר טל עזגד: נורית, את היית סגנית ראש עיר הרבה שנים, את יודעת שאי אפשר בחודשיים שיש בתוכם נכנס פסח, עוד מעט וכל הסיפור הזה להגיע למסקנות תוך חודשיים שלושה. אז יכול להיות שזה יקרה בעוד חודשיים שלושה.

גב' נורית אבנר: ואל תשכח שאחרי פסח מגיע שבועות, ואחרי שבועות יש לנו, וכל הדבר הזה יתמסמס.

מר עידן למדן: חייבים פה קול קורא.

מר טל עזגד: אני מכיר את החגים. אבל מה את רוצה, שנקבע עכשיו כבר חודשיים ובעוד חודשיים נגיע שלא קרה כלום, ונקבע עוד

חודשיים?

גב' נורית אבנר: לא יודעת. בוא נשתדל בחודשיים האלה כן להגיע.

בוא נעשה פה מאמץ, לכולנו אכפת מזה, בוא נעשה את המאמץ ובחודשיים האלה כן נגיע לדבר הזה.

מר טל עזגד: אני עוד פעם, לא רוצה להגיע למצב ש... את הדבר

הזה.

מר אבי גרובר: מה אתה רוצה להגיד, אהרון?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אומר אני רואה שהדיון לא הולך לשום מקום.

מר יעקב קורצקי: למה, מה?

מר גיא קלנר: לא, הוא מנסח הצעה.

מר יעקב קורצקי: מה אתה רוצה? אבל טל אתה אמרת שאתה רוצה.

מר טל עזגד: מה זה משנה מה אמרתי, אני רוצה שכולם ירצו.

רגע, מה אתה רוצה שתדך ההצעה?

מר יעקב קורצקי: לא, אני רוצה שיהיה אולם.

מר טל עזגד: אתה רוצה לעלות את זה או אתה רוצה ש...?

מר יעקב קורצקי: לא, מה פתאום.

מר טל עזגד: אל תגיד לי 'אמרתי', נכון, אמרתי, הצבעתי בעד.

מר יעקב קורצקי: לא, אני לא רב איתך.

מר טל עזגד: אתם רק מקלקלים. אתם לא נותנים לזה לעבור.

אני בשנייה מרים ידיים. חברי יצביעו נגד והכל יהיה נהדר, גם אני אצא

נהדר. אבל אני לא חושב שזה נכון. ציבורי להצביע בעד, אני גם יש לי

אומץ ציבורי להגיד את האמת.

מר עידן למדן: לא, גם פעם קודמת, אם היה מקבל את ההצעה כפי שניסחנו אותה, לעניין של הוועדה.

גב' נורית אבנר: אני רוצה אבל שהדיון הזה ענייני, וזה לא קשור לחבר או חברה בדברים האלה. בוא אנחנו נעשה את הדבר עניינית. האם אתה מאמין שבאמת, טל אתה מאמין, החברים שלך מאמינים שבאמת יש חלופה אחרת טובה יותר?

מר טל עזגד: נורית, אני לא יודע.

מר עידן למדן: אולי שווה שיהיה שם מגדל של 50 קומות שיורידו את המכללה, כמו שאמר ראש העירייה, אולי תרצי למכור את זה למישהו שיקים מגדל של 50 קומות.

גב' נורית אבנר: ... ה-50 קומות האלה... אם נהיה פה בכלל במועצה הזאת.

מר עידן למדן: אבל אתה עושה את זה, אתה מוכר את המקרקעין, מה תעשה אחרי שיש...
(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: ... לטובת שטח חום. לא נבנה על זה בית מגורים. לא נתנו את זה לבית מגורים וביעוד הקיים עליו נעשה.

מר עידן למדן: תעשה את זה בית מלון, תעשה את זה דירות לסטודנטים, אלף דברים אחרים אתה יכול לעשות.

מר אבי גרובר: אבל אתה לא יכול לעשות בית מלון.

גב' נורית אבנר: שמעת מה הוא אומר? בית מלון. אתה לא יכול לעשות את זה. ענה לך. ענה לך.

מר אבי גרובר: אם המטרה היא רק לא זה, אז המטרה היא רק לא

זה.

מר עידן למדן: לא. זה לא מה שנאמר. ממש לא נכון. אני הראיתי

לנורית שיש כמה דברים אחרים שיש.

גב' נורית אבנר: למה לא העלית אותם בישיבה הקודמת?

מר רפאל בראל: אבי, אתם מביאים את הדיון הזה למקום לא לנו.

בוא נתמקד בדיון שלנו. נקבל החלטה, נצא עם קול קורא, נקבל חלופות, נבדוק, נבדוק, מי יודע, אמת, אני מודיע לכם, אני אבחר בדבר הטוב ביותר.

גב' נורית אבנר: נכון, לעיר שלנו.

מר אבי גרובר: קול קורא ... אתה לא מסוגל להגיד מה אתה רוצה.

מר רפאל בראל: אז בסדר. אז תביאו הצעות.

מר גיא קלנר: למה קול קורא יכול לפתוח את הראש.

מר עידן למדן: קול קורא זו אחת הטכניקות.

מר אבי גרובר: עשית מכרז לפני שנתיים, אף אחד לא בא.

מר רפאל בראל: אז לא רוצים קול קורא, תביאו הצעות. תביאו

הצעות, רבותיי.

מר גיא קלנר: אין מה לעשות עם שטח כזה?

מר אבי גרובר: מכרז היה מאוד ברור, פתוח, הכל, מה שבא לכם

רק תבואו. הנה. אתה רוצה שאני אקרא לך אותו.

גב' נורית אבנר: אתה יודע מה הוא מדבר. אתה לא יודע מה הוא

מדבר?

מר אבי גרובר: זה מכרז של העירייה, פה, חתום עליו ראש

העירייה. עזוב.

גב' נורית אבנר: מה אתה באמת לא יודע.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה עשו אותו ובצורה יפה מאוד.

מר אבי גרובר: לא נכנס לזה, לא רוצה להיכנס לזה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה התחלת.

מר אבי גרובר: לא.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז בוא נחזור להצעה שלנו. כרגע ההצעה שלנו. כרגע ההצעה שלנו, כרגע ההצעה שלנו, אתה רוצה למתן אותה, תנסח אותה, אני מציע לך לא לגעת בה יותר מדי. אפשר להוסיף על זה, תוקם ועדה בראשות ראש העירייה ותביא המלצותיה וחלופותיה במהירות האפשרית.

מר גיא קלנר: בזמן מהיר.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה הכל, ולא לקצוב את זה בזמן, ולא לעשות שום דבר. זה הכל.

מר גיא קלנר: ההצעה המקורית, ועדה בראשות ראש העירייה, בזמן מהיר.

מר אבי גרובר: אני מציע ככה.

מר אהרון אלמוג אסולין: שתביא המלצותיה שמהירות האפשרית, לא לתחום את זה בזמן.

מר אבי גרובר: אני מודה שהצתי במכתב של עורך דין דב וייסגלס. הניסוח שאני מציע הוא כזה, זה בהמשך להחלטה שהתקבלה פעם קודמת. היציאה למכרז כפופה לקבלת דו"ח מוועדה שתבחן את תועלות העיר מפרויקט זה, תוך כדי למידת יתרונותיו הכלכליים, תעסוקתיים וחברתיים, תוך בחינת חלופות אחרות בקרקע המיועדת. הוועדה תגיש את מסקנותיה על ה-30.3.2018 מובהר כי את עבודת הוועדה תלווה חברת אורבניקס וכן משרד

עורכי דין אשר ילווה את הבחינה. לדעתי זה קריטי, במקביל לבחינה הכלכלית, גם בחינה משפטית, אני חושב שעכשיו כבר אפשר ללוות את העבודה הכלכלית יחד עם העבודה המשפטית, ששני הגופים האלה ביחד, ולבוא מוכנים עד ה-30.3, אבל עד ה-30.3 יכולה ללוות את עבודת הוועדה.

מר רפאל בראל: לא מקובלת עלינו וחבל שאנחנו נצביע נגד וכל הדברים האלו. בוא, יש לנו הצעה, קצרה ולעניין. לא מסבכת אותנו, לא מסבכת אותנו, נוחה לכולנו, בבקשה.

מר אבי גרובר: אז מה אתה רוצה להוסיף להחלטה הזאת?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מוסיף על ההחלטה הזאת-

מר גיא קלנר: אני אגיד לך משהו, לא, זה חשוב, אנחנו לא מחפשים להוריד ידיים, אני פשוט בתהליך שאתה מצביע עליו, הוא תהליך... אנחנו באמת רוצים לפתוח את הראש, אמיתי. ובהחלטה שאתה רוצה זה לא-

מר אבי גרובר: אבל אמרתי, פותח את הראש.

פרופ' מרק מימוני: לא, אתה ממשיך באותו כיוון.

מר גיא קלנר: הולכים על ארנה והיא תבחן תוך כדי. שהיא בוחנת את ארנה אם אין חלופה. הפוך, בוחנים חלופות.

מר אבי גרובר: למה, אמרתי שבהחלטה לא ברור לגבי הבחינה של החלופות. היציאה למכרז כפופה לקבלת דו"ח מוועדה שתבחן את... מפרויקט זה, תוך כדי תוך בחינת חלופות אחרות בקרקע המיועדת. מה יותר מזה?

(מדברים ביחד)

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי, תוספת יחידה שיכולה לעלות פה, אחרי יידון בעתיד, כבחינת חלופות אחרות על ידי ועדה בראשות ראש העירייה.

מר אבי גרובר: אבל חייב לרדת המשפט של ההחלטה המבוטלת.

מר אהרון אלמוג אסולין: ותביא את מסקנותיה והמלצותיה במהירות האפשרית.

מר אבי גרובר: המשפט הראשון של מועצת העיר רואה בהחלטה שהתקבלה בטלה ומבוטלת חייב לרדת.

פרופ' מרק מימוני: לא, למה? בוא תביא את זה להצבעה, מה זה חייב?

מר עידן למדן: למה הוא צריך לרדת?

מר אבי גרובר: כי החלטה לא מבוטלת. אנחנו מבקשים-

פרופ' מרק מימוני: זה בדיוק מה שאני חושב, אתה עושה את כל ה...

מר רפאל בראל: אנחנו מבטלים את ההצעה, ... הצעה חדשה.

פרופ' מרק מימוני: נכון.

מר רפאל בראל: אי אפשר להמשיך הצעה קיימת וללכת לבחור

הצעה חדשה. אנחנו את ההחלטה הזו מבטלים ובוחנים הצעה חדשה. סליחה,

אני אפילו לא הייתי בישיבה הקודמת, לא הייתי, לא הייתי.

מר יעקב קורצקי: ולא עשו לך בכוונה.

מר רפאל בראל: אז לכן אני לא יודע אם עשו בכוונה או לא, אני לא

מחפש אנשים. אני לא מחפש אנשים.

מר אבי גרובר: רבותי, אם אתם משאירים את המשפט הזה, אז

אני אעמיד את הצעה שלכם מול ההצעה...

מר רפאל בראל: במקרה הזה לא חושב שניתן לכתוב הצעה חדשה

מבלי לבטל קיימת.

מר יעקב קורצקי: אבל למה, רפיי? זה סתם, אני אומר לך, זה רק יהיו

המילים.

מר רפאל בראל: אז אם אתם מתעקשים על המילים, גם אני מתעקש על המילים. אז מה אתה רוצה.

מר יעקב קורצקי: אבל ממשיכים את מה שהיה ולא יעבור כלום אם לא נחזור לפה עוד הפעם.

מר רפאל בראל: אז במילא נחזור לפה.

מר גיא קלנר: אז אם אתם גם חושבים שאין בזה הבדל, אז תלכו עם ההצעה שאנחנו מבקשים ונגמר הסיפור.

מר רפאל בראל: כחול לבן, או לבן כחול, תחליט.

מר גיא קלנר: סתם תקועים חבר'ה. ישיבה קצרה.

מר יעקב קורצקי: טל, מה אתה מציע?

(מדברים ביחד)

מר טל עזגד: אני חושב שההצעה שהגישו מאוד מאוזנת. נורית לשאלתך, ירית בי שאלה כן, אני חושב שארנה כרגע זה אלטרנטיבה הכי טובה, אמרתי את זה יותר מפעם אחת. אני חושב שציבורית צריך לתת את ההזדמנות הקצרה בכמה שאפשר לבחון אלטרנטיבות ולדעת שאנחנו כולנו יכולים... לציבור.

מר יעקב קורצקי: מעולה.

מר טל עזגד: ולבוא ותקוותי שתהיה ארנה, ושתקום ארנה, ונוכל לבוא ולהסתכל על הציבור בעיניים. לדעתי, זאת החלופה הכי טובה. האמינו לי, קצת זקנתי פה, וקצת ניסיון יש לי, מתי הייתה ההחלטה על ארנה, אם היה לי פרומיל ממה שאמרו, רוצה להרחיב לך ולי, אז הייתי נורא שמח.

מר אהרון אלמוג אסולין: רצוי שתגיד אם הייתה לך שעה על כל פעם-

מר טל עזגד: לא, פרומיל. עוד פעם, אני אומר שאפשר להגיע להצעה, להצעה סבירה.

מר אבי גרובר: שאומרת מה?

מר טל עזגד: בהמשך למה שדובי וייסגלס כתב, ולתת את החודשיים-שלושה האלה.

מר אבי גרובר: ובינתיים ההחלטה מבוטלת?

מר טל עזגד: לא מבוטלת.

מר אבי גרובר: זה מה שכתוב.

מר טל עזגד: שאל אותי קורצקי.

(מדברים ביחד)

מר רפאל בראל: כל הישיבה הזו מתקיימת על זה שאנחנו רצינו לבטל את ההחלטה בכדי לבחון אחרת.

מר טל עזגד: אבי, עוד פעם, לא מבטלים אני לא בעד לבטל את ההחלטה. אני בעד להקפיא אותה ולתת הזדמנות לוועדה ושבאמת יהיו אנשים שאיכפת להם ורוצים, ויש להם את הזמן והמרץ לעשות את זה, ולנסות לעשות את זה כמה שיותר מהר. קשה לי להאמין שעד מרץ אנחנו נהיה מסוגלים.

מר גיא קלנר: לי יש ניסוח.

מר טל עזגד: אבל אפשר גם לתחום את זה בלוח זמנים, 'לא יותר מ'. שתראו פה חלופות אז זה הזמן...

גב' נורית אבנר: איזה חלופות? תהיו רציניים, על איזה חלופות?

מר טל עזגד: לא יודע. ניתן הזדמנות.

גב' נורית אבנר: הדברים לא רציניים.

מר עידן למדן: מה זה דברים לא רציניים, ככה את סתם הולכת ועושה אצטדיון גדול, זה מה שהציבור שלך עכשיו צריך. שמדונה תהיה פה, זה מה שהציבור שלך צריך, או יורולינג, ובשביל זה את נותנת קרקע חומה?
(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: גיא, רצית להציע נוסח?

מר גיא קלנר: אני מציע נוסח, לא בדקתי אותו עם אף אחד.

מר אבי גרובר: אתם רוצים שתי דקות להתייעץ ונמשיך?

מר אהרון אלמוג אסולין: בסדר, תצאו החוצה, תשאירו אותנו.

מר אבי גרובר: חבר'ה, קחו 5 דקות התייעצות, תחזרו.

*** הפסקה ***

מר אבי גרובר: חידשנו את ההקלטה.

מר אהרון אלמוג אסולין: הצעת ההחלטה שאנחנו מביאים להצבעה כרגע, מבוססת על הצעת ההחלטה שלנו, אומרת ככה: מועצת העיר מקפיאה את ההחלטה 109. מועצת העיר מקימה ועדה בראשות ראש העירייה, ויהיו בא חברים: גיא קלנר, טל עזגד, עידן למדן, אהרון אלמוג ויעקב קורצקי.

מר אבי גרובר: בנוסף לראש העיר.

גב' נורית אבנר: הוא אמר.

מר אהרון אלמוג אסולין: בראשות ראש העיר.

מר אבי גרובר: אמר אוקיי.

מר אהרון אלמוג אסולין: שתבחן חלופות אחרות, תוציא קול קורא בנושא, הוועדה תציג החלופות למועצת העיר בהקדם האפשרי.

- גב' רות גרונסקי:** אף אישה, זה לא בסדר. אף אישה, אבי.
- מר אבי גרובר:** רק שאלה אחת למיכה, לזה. אורבניקס, לאור זה שהקפאנו את ההחלטה, אורבניקס וכולם יכולים להמשיך, אורבניקס יכולים להמשיך לעבוד במסגרת?
- עו"ד מיכה בלוס:** ... ועדת יועצים.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** אני מבקש להתייחס ברצינות להערה של רותי. אני מבקש להתייחס ברצינות להערה של רותי.
- מר אבי גרובר:** אני לא שמעתי את ההערה.
- גב' רות גרונסקי:** אף אישה הוא לא שם.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** ואני חושב שצריכה להיות אישה בוועדה הזאת. לחלוטין אני חושב שהיא צודקת.
- גב' דברת וייזר:** כל הכבוד, רותי.
- ד"ר איריס קלקא:** אז אולי שרותי תהיה.
- מר טל עזגד:** אני מאוד מחובר לצד הנשי שלי. חד הורי, מה עוד?
- מר אהרון אלמוג אסולין:** חשוב שתהיה אישה בוועדה הזאת.
- מר יעקב קורצקי:** רותי במקומי אני מוותר. בשמחה.
- מר אבי גרובר:** אבל אתם לא מסוגלים אף אחד לוותר למשל לשירה, או משהו, אתם לא רוצים?
- מר עידן למדן:** אין לי בעיה.
- מר גיא קלנר:** מסוגלים. אחד מאיתנו יוותר לשירה.
- מר עידן למדן:** אין לי בעיה שאיריס תהיה.

מר יעקב קורצקי: ורותי מחליפה אותי.

מר אבי גרובר: אתם תודיעו אם החלטתם להחליף את שירה או

לא, רותי החליפה את זה, ואנחנו יכולים לעבוד עם אורבניקס וזה?

עו"ד מיכה בלוס: עוד פעם, אני לא יודע את ההסכם של אורבניקס,

זה צריך ועדת יועצים, צריכים לבדוק את זה ואני אין לי התנגדות.

מר אבי גרובר: התשובה היא במידה וועדת היועצים - אז כן. לא,

לא, שנייה, אני יודע למה אני שואל. שלא יבואו.

עו"ד מיכה בלוס: למה אתה שואל? אני יועץ משפטי, אני לא אחראי

על ההתקשרות של אורבניקס. אורבניקס מבחינתי...

מר טל עזגד: תביא את זה לוועדת יועצים. נו מה?

מר אהרון אלמוג אסולין: תביא את זה למנכ"לית שתטפל בזה.

מר אבי גרובר: ההחלטה אמרה שאין. אי אפשר לעשות...

מר טל עזגד: אז בוא נחליט שזה כפוף לאישור ועדת היועצים

וזהו.

מר עידן למדן: ההחלטה עסקה במהות ההחלטה, היא לא עסקה

בזהות החברה. זה לא משמעות קבלת ההחלטה-

מר אבי גרובר: אני יודע למה אני שואל.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא, אבי, לא. החלטה אומרת הקפאנו את 109,

קמה ועדה, הוועדה תוציא קול קורא, הרכב הוועדה ניתן, אני אחזור עליו,

ראש העירייה, גיא קלנר, עידן למדן, טל עזגד, אהרון אלמוג, יעקב קורצקי

ורותי.

מר אבי גרובר: והוועדה תעמיד לרשות הוועדה את הממצאים הנדרשים לביצוע עבודתה נאמנה.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה... שלך אין שום בעיה.

מר אבי גרובר: אני מבקש שזה ייכתב בהחלטה.

גב' דברת וייזר: תגבילו את הוועדה בזמן.

מר אבי גרובר: אני מבקש שזה ייכתב: העירייה תעמיד לרשות הוועדה את האמצעים הנדרשים לעבודתה נאמנה.

מר אהרון אלמוג אסולין: והוועדה תציג חלופות למועצת העיר בהקדם האפשרי. המשכתי את מה שאמרת, אתה רוצה שאני אכתוב את זה. זה מופיע בזה.

מר טל עזגד: זה מופיע בפרוטוקול. אבי.

מר אבי גרובר: לא, אנחנו נפרסם קול קורא מהר מאוד.

גב' נורית אבנר: אתה לא רוצה לתחום את זה בלוחות זמנים? \

(מדברים ביחד)

מר יעקב קורצקי: ... אופוזיציה, שיהיה 4; 3.

מר טל עזגד: לא צריך בוועדה כזאת זוגי. זה מי שרוצה לתרום, אתם לא צריכים להתחלף.

מר יעקב קורצקי: אני לא, אני ויתרתי.

גב' רות גרונסקי: לא, תבוא גם.

מר טל עזגד: אבל למה? מי שחושב שהוא יכול לתרום לעניין הזה שיבוא.

מר אבי גרובר: אנחנו נפרסם את מועד הוועדה, מי שרוצה שיבוא.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא. צריכה להיות עם משמעת לדבר הזה. מחויבות.

חייבת להיות מחויבות לדבר הזה. זה לא.

מר אבי גרובר: אז אוקיי, רותי ו-

מר יעקב קורצקי: אז אני ורותי ואתה, שלושה.

גב' איריס קלקא: למה, רותי הייתה במקומך.

מר יעקב קורצקי: אבל אנחנו אמרנו שאתם 4 ואנחנו נהייה 3.

מר טל עזגד: חבר'ה, יאללה זה יותר מסובך מ-

מר אהרון אלמוג אסולין: בסדר, העירייה תעמיד לרשות הוועדה כלים לביצוע

עבודתה, זה מספיק.

מר אבי גרובר: נאמנה. כן.

ד"ר איריס קלקא: אין עבודה אחרת.

מר אבי גרובר: עוד מישהו רוצה להעיר משהו?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חוזר על ההצעה בפעם אחת כדי שנגמור עם זה:

מועצת העיר מקפיאה את החלטה 109. מועצת העיר מקימה ועדה בראשות

ראש העירייה ויהיו בה חברים: גיא קלנר, טל עזגד, עידן למדן, אהרון אלמוג,

יעקב קורצקי ורותי גרונסקי. העירייה תעמיד לרשות הוועדה כלים לביצוע

עבודתה נאמנה. הוועדה תציג החלופות למועצת העיר בהקדם האפשרי.

מר עידן למדן: ואנחנו יכול להיות, יכול להיות ש-

גב' רות גרונסקי: ואפשר לתחום בזמן? אוקיי.

מר אבי גרובר: נגיד, סתם העברנו 4 חודשים ולא קורה כלום כי

הוועדה לא זה. אז?

מר טל עזגד: יש לך זכות לבוא לדיון המליאה.

- מר גיא קלנר:** תבוא למליאה תגיד 'זה לא מתקדם לשום מקום ובוא נתקדם'.
- מר עידן למדן:** הנושא יבוא לדיון מחדש.
- מר גיא קלנר:** אין לנו עניין למסמס את זה. אחרי כל הדבר הזה.
- מר אבי גרובר:** יאללה. מי בעד ההצעה שאהרון קרא? פה אחד. תודה רבה לילה טוב.

החלטה מס' 136: הוחלט פה אחד כדלקמן: מועצת העיר מקפיאה את החלטה 109. מועצת העיר מקימה ועדה בראשות ראש העירייה ויהיו בה חברים: גיא קלנר, טל עזגד, עידן למדן, אהרון אלמוג, יעקב קורצקי ורותי גרונסקי. העירייה תעמיד לרשות הוועדה כלים לביצוע עבודתה נאמנה. הוועדה תציג החלופות למועצת העיר בהקדם האפשרי.

שירלי פאר
מנכ"לית העירייה

אבי גרובר
ראש העירייה

קובץ החלטות

1. בקשתם של פרופ' מרק מימוני, שירה אבין, רפאל בראל, גיא קלנר, גריידי שמואל, אהרון אלמוג אסולין.

החלטה מס' 136: הוחלט פה אחד כדלקמן: מועצת העיר מקפיאה את החלטה 109. מועצת העיר מקימה ועדה בראשות ראש העירייה ויהיו בה חברים: גיא קלנר, טל עזגד, עידן למדן, אהרון אלמוג, יעקב קורצקי ורותי גרונסקי. העירייה תעמיד לרשות הוועדה כלים לביצוע עבודתה נאמנה. הוועדה תציג החלופות למועצת העיר בהקדם האפשרי.